

הדרה

הסלילה

שבט תשע"ג

הדרך

שוב נצבים אנו בפני פרשת דרכים.

אנו נושאים עינים, מחפשים את התמרוך הנכון, מבקשים לדעת את הדרך נלך בה, ואת המעשה אשר נעשה, והנה כאן דווקא על אם הדרך, הבלבול רק גובר, מכל עבר זועקות המודעות, מונפות הפרסומות, מבצבצות החתימות, הללו מבטיחים הרים וגבעות והללו מפחידים בימים ותהומות, ולולי שהיו קריאות אלו סותרות מיניה וביה, כמעט שניתן היה לחשוב כי הכיוון ברור, וכי הם יכוונו אותנו אל הדרך הנכונה האמורה לקדם אותנו למחוז חפצנו, אלא שכאמור, רוב המלל הנשפך בראש כל חוצות בימים אלו, כשכל אחד מנסה להוכיח כי דרכו זו היא המובילה אל היעד האמיתי, רק מסבך יותר את המבוך ומגביר את הטשטוש.

לעת כזאת חובה עלינו לחפש באוצרותינו העתיקים, התורה הקדושה שבקרבה החכמה הקדומה של הבורא יתברך, מכשיר הניווט הישן בו נצבים ציוני הדרך האמיתיים, שם נוכל בקלות לזהות את עקבות אבותינו ורבותינו הקדושים, את הדרך הבטוחה שהם צעדו בה, ושעל מסלולה חפצו שגם אנו נמשיך ונלך.

בראש ובראשונה עלינו לחדד לעצמנו את המטרה לשם שאפו קדמונינו, להציב את המטרה למול עינינו, לסמן אותו ברורות במכשיר הניווט, להפעיל את המכשיר, להתבונן נכון, ולפעול על פי ההוראות, לקחת בחשבון שגם אם לפעמים נראים דרכים מהצד שאפשר להשתכנע כי הם הנכונות, לא להגרר, להאמין ביוצר המכשיר שגם הוא ידע זאת, ובכל זאת הוא ניווט אחרת, "כי יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות".

אם תמצוי לומר שגם במחוזות אחרים טוענים לחתירה לאמת, זאת ניתן לבדוק בבדיקה פשוטה, כשמתבוננים לכל אורך הדרך ורואים האם אכן המטרה עליה הם מדברים ושבעבורה הם אמורים לפעול היא אכן אותה מטרה מתחילתה ועד סופה, או שמא מתחלפת היא כאותם המנגנים לפי קצב מנגינת העם, כשלמשל בעיני הציבור חמור גזירת חילול קברים, אזי יזעקו שהמטרה היא הצלת הקברים, וכשכבר הצליחו לקרר את הציבור ולשכנעם שיש דברים חשובים יותר, אזי יתחלפו המטרות, כשהמטרה המרכזית תהיה כמובן גזירת התקציבים, בד בבד יעטו ארשת פנים חמורה ויזעקו מרה שיש סכנת גיוס, ובו זמנית ישתדלו ויתאמצו להשחיל ולהחדיר את הזוועה הזאת מהדלת האחורית, כדי שחלילה בעתיד גם זו לא תקרא גזירה, וכשהחרדים כבר 'ישאו בנטל' כלשונם ה', יוכלו ככל שאר המפלגות לדבר ולפטפט חפשי על כסף ושוה כסף וכיוצא בזה.

דוגמא קטנה ומאד משמעותית, ניתן לראות מדרך הכנותיהם למסע הבחירות. כשמגייסים פרסומאים ריקים לנהל את המסע,

הלנו
אם
לצדינו?!

8-11

לא נצחון!

13-17

חוסר אימון
של מי?

18-20

על פרשת דרכים

חבי כמעט רגע עד יעבור זעם

22-23

פרשת המכתב
המזויף

24-30

ועד ההסברה שע"י

נטורי קרתא

מערכת 'החומה'

ת.ד. 5069 י-ם

הסלולה

אבותיהם הזיפנים, ומדברים בעצימת עיניים בגדולת ה"חוב קדוש" כאילו קיבלוה מסיני, ולעמי הארצות שבהם שאין יודעים בין ימינם לשמאלם אפשר אף למכור כי פסוקים מפורשים הם במקרא בנביאים ובכתובים, בו בזמן שכל הורתה ולידתה של "מצוה" זאת, נעשתה תוך מסע מתוחכם של עסקנים רמאים שדלגו מבית לבית, שקרו לזה והעלימו מזה, זיפו כאן והבטיחו שם, עד שיצא העגל הזה שכותרתו "חוב קדוש".

לאחר שהשלימו משימתם הראשונה, פנו הלאה והמציאו דין מחודש של "אחרי רבים להטות" המסולף ממקורו ברמב"ם שם מבואר דין זה גבי בי"ד שדנו יחד בדין ובאו למחלוקת, והלא מעולם לא ישבו הרבנים יחדיו על המדוכה, והכל נעשה ע"י הרצים שהערימו מזה לזה וחוזר חלילה כידוע, לעומת משנתו הברורה של מרן בעל "זיואל משה" ז"ע הערוכה בטוב טעם ודעת, כדוגמת מאות ואלפי ספרי שו"ת והלכה לך נא ובכל מקום תראה דבריהם מבוארים כדרכה של תורה, סותרים ובונים, מביאים ראיות ומפריכים, עד למסקנת הדברים והשיטה האחרונה שבה פסק ההלכה, אך מעולם לא ראינו תשובה בהלכה המתחלת מפסק ההלכה ואחריה תשובה ארוכה שכל תוכנה ונימוקה היא שיש לקיים הדברים משום "חוב קדוש" לא תסור" "אחרי רבים" "ככל אשר יורוך" ועוד כהנה.

תפקידנו בשעה זאת להגיש בפני קהל ה' את האוצר המקורי, לפקוח עיניים עוורות לראות מה היא השקפת התורה בכלל בנושא הציונות, התחברות לרשעים מה היא, ועד כמה חמורה היא, דברים נוראים המתבררים מן התורה ומחז"ל ומגדולי קמאי בני דור דעה אשר היו נקיים משטפון המינות והציונות, אשר מי שיפקח מעט עיניו ויתבונן בדברים בעין אמת, בהכרח שכבר לא יתרגש משלל הפרסומות הזולות המפוזרים בשווקים וברחובות, כי הלא מורה הדרך האמיתי מוליכו על המסלול הבטוח.

בשעה טרופה זאת עלינו להשמיע ברמה את זעקתו הנוראה של מרן רביה"ק מסאטמאר ז"ע שזעק וביקש במר נפשו: "אל נא אחי תרעו!" ולהביא את דעת קדשו וכל קדושיו שעמו על האיסור הנורא של ההשתתפות בבחירות לכנסת המינים, כדי להציל עוד ועוד יהודים מליפול לבאר שחת, ולחזק את שארית ישראל שלא נכנעו לבעל, למען ידעו מה רב טוב הצפון להם בעת כל הרשעה כעשן תכלה, בהתגלות משיח צדקנו שיראה באצבעו מי ומי קירב את הגאולה, שתהיה במהרה בימינו, אמן.

ובלא שום בושה מספרים על אסיפתם הראשונה לדון בסוג ותוכן הפרסום. כלומר, המטרה, לדוג מצביעים. האמצעי, נתון לקביעת הפרסומאי, לפלוני יבטיחו קצבאות ואת חברו יפחידו בגיוס, הצד השווה שבהם, הוספת כסאות וכבוד עבור חבורת הפושעים. ובגלל זה חייבים לבלבל את כל העולם החרדי ולהוציאו משלוותו ומסדר יומו.

ובאמת, לו היו מדברים רמאים אלו בגובה העינים, הרי שלא היה מן הצורך אלא להשיב אחת אל אחת, מול מאה וחמישים טעמי טהרת השרץ, אלא שלגודל העזות והחרפה הם נקטו בשיטה של גלגול עינים חסודות, ומדברים גבוהה תוך שהם דואגים לרתום לעגלתם את התורה הקדושה עצמה ואת גדוליה ומאוריה זכר צדיקים לברכה, וכבר טיפסו והגיעו עד לגאוני ישראל כמו מרן הגרי"ז מבריסק ז"ע וכיו"ב, כשהם מפזרים בדותות ושקרים, ומחפים עליהם ב"לא תסור" אחד גדול, ומכאן ואילך אין לך רשות להרהר אחריהם.

מן האמת שלא היה מן הצורך לטרוח לברר את ענין ה"ככל אשר יורוך" שרוממותיו תמיד בגרונו, אחר שהם עצמם מראים ומוכיחים לנו בהזדמנויות שונות עד כמה שהם מתכוונים ברצינות למה שהם מכנים "חוב קדוש", כשמדי פעם קמה קבוצה ממורמרת זו או אחרת, שהוזה ממקומה או שלא נזהרו די בכבודה, ויודעת לרקוע ברגליה ולאיים באות מחאה על אי כוונתה לשלשל את ה'פתק הקדוש'. וכן כשלכל אורך הדרך עינינו רואות איך שהם עצמם רומסים את מה שהיה נקרא אתמול קדוש ויקר בעיניהם, ובמה שרבותיהם עצמם נלחמו בכל תוקף, עומדים הם עתה להרס ולחבל למען מטרותיהם החדשות.

ברם, היות וישנם אנשים תמימים שאינם בקיאים בכל נכליהם, והגם שמצד אחד, ככל שהשקר מתיישן ניתן לזהותו ביתר קלות, אחר שלדאבוננו, מה שהזהירו אותנו נביאי האמת הצדיקים הקדושים ז"ע בעלי העינים הפקוחות והצופיות, על מה שהתחברות לרשעים עלולה לגרום, ועינינו רואות שדבר אחד מדבריהם לא נפל ארצה, וכהיום, אלו האמורים להיות "מצילי הדת", הם אלו האחראים הישירים לכל הריסות הדת המתחוללות בארה"ק, ועושים זאת כ"מכם ובכם" בצורה המזויעה ביותר, שגם מייסדי הציונות שר"י לא העלו בדעתם כי יצליחו אי פעם.

אכן מאידך, דווקא מצד ישנותו של ה"חוב קדוש" השקרי, יש מקום לנסיון ובלבול, כי כידוע שכשחוזרים על שקר פעם אחר פעם, מתחילים להאמין בו, ובפרט הדור החדש שכבר נולד לתוך השקר, כשהרמאים התחלפו וכבר ממלאים מקום

מכתב קודש

מואת כ"ק מרן זיע"א

שלו' וכת"ס אל כבוד אהובי ידידי הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א בי דינא רבה דעיה"ק ירושלים תובב"א, אתה ה' לעולם תשמרם וכצנה רצון תעטרם.

אחדשת"ה באה"ר כמשפט ליראי ה' ולחושבי שמו. מכתבכם הגיעני בדבר האיסור על ההשתתפות לבחירות לכנסת, הנה הרבה יותר ממה שכתוב במכתבכם כבר כתבתי בספרי הקטן ויואל משה.

וממש אינני רואה איסור חמור יותר בכל התורה כולה, כי ההשתתפות לכנסת הוא השתתפות למינות וכפירה גמורה בהשי"ת ובתורתו הקדושה.

כאשר נתבאר באריכות בספרי הנ"ל, וגם נשבע להתמסר לחוקי המדינה אשר בתוכם כל חוקי התועבות הרעות הנ"ל ר"ל, שא"א להיות מצירי הכנסת בלי השבועה הטמאה הזאת.

מלבד שע"י כניסתם לתוכם גם מקבלים מהם כבוד וממון וכדומה, נותנים להם בזה חיזוק רב שירחיבו עוז בנפשם יותר להסית ולהדיח רבי רבבות מישראל קטנים עם הגדולים למינות וכפירה ר"ל.

ואין ספק שאילו לא הי' משתתפים עמהם גם שומרי תורה ומצוות, הי' מציאות לפעול אצלם הרבה שלא ירעו ולא ישחיתו כל כך נגד רצון הכואבים והדואגים על שפלות התורה והדת ולא הי' לבם בריא להם כאולם כ"כ. אבל ע"י ההשתתפות ביניהם ושוחד העצום שמקבלים מהם המעוור עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים, יודעים כי בידם המה ואומרים הכל מי אדון לנו, וכח התורה נחלש ושטנא נצח בעוה"ר, ומי יודע עד היכן הדברים יגיעו עוד ר"ל.

וכל ההולכים אל הבחירות לשלוח צירים לכנופיות הכופרים האלה ר"ל ידם במעל הזה.

ובעצם רובץ על הבחירות איסור נורא ואיום שא"א להתירו בשום אופן אף אילו הי' למיגדר מילתא, ומכ"ש כשהוא לגמרי להיפך שאינו אלא חיזוק ידי עוברי עבירה ומביא פירצות נוראות ר"ל.

ואין מקום להסתפק בזה שזה דעת כל הגדולים והצדיקים שבדור שלפנינו כאשר שמעו אזני והבנתי מדבריהם הברורים לי כשמש בצהרים, והדור הזה כולו אין בכחו להכריע אף באצבע קטנה מדור שלפנינו.

השי"ת ירחם ויאיר עיניהם ולבם של ישראל לראות האמת ולא יבושו ולא יכלמו לנצח, ונוכה לראות במהרה פני משיח צדקינו אשר אמת ושליו יהי' בימיו.

א"ד הכותב ומתאנח במר לבב ובעינים צופיות לרחמי וחסדיו המרובים ית"ש.

באעה"ח ב' לס' לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא, התשכ"א

הק' יואל טייטלבוים

ובמר נפשי אבקש אל נא אחי תרענו לילך אל הבחירות הטמאות האלו

ובזכות אלו אשר לא כרעו
לבעל ירחם עלינו השי"ת
ויוציאנו מהחשכות הנורא
מאפלה לאורה ומשעבוד
לגאולה במהרה בימינו אמן.

(ויוא"מ מאמר ג' שבועות סימן קמ"א)

הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור

ובעיקר הדבר כבר נתבאר להלכה שכל הנכנס להיות חבר הכנסת עובר על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, על הכניסה ועל השבועה ועל ההשתתפות ועל הע"ז ועל המינות וכל המסתעף. וגם מבלעדי האיסורים הנ"ל גם על עיקר המלוכה לפני הזמן כבר אר"י שאג הוא המהר"ל ז"ל ומי לא ירא במה שנתן עליו משפט חרוץ של שמד להיות נהרג על זה ר"ל אף בכל מיני עינויים קשים כשמד ממש, וק"ו ב"ב של ק"ו כשנתוספו ע"ז עוד כל אלה האיסורים הנוראים שהבאתי למעלה, וכל זה ברור להלכה לאמיתה של תורה למבקשי האמת.

(ויוא"מ מאמר ג' שבועות סימן קמ"א)

נעשה שותף אל אבי אבות הטומאה של כל אבות הנזיקין למיניהם

והאמת עד לעצמו למבקשי האמת כי הוא ברור להלכה בלי שום ספק ופקפוק כי נורא ואיום הוא כל האיסורין החמורים שהבאתי שיש בהשתתפות זו להיות חבר הכנסת, אשר כל אחד ואחד מהאיסורים ההם הוא ביהרג ואל יעבור, וכל ההולכים אל הבחירות ונבחרים באי כחם להשתתף על ידם באותה הכנסת הטמאה הנה הם מודים בע"ז, גם נעשים בזה שותפים לאותו הכינוס של רשעים כי מכחם ושמם של הבוחרים יושבים שמה חברי הכנסת, ונעשה הכל שותפות אל אבי אבות הטומאה של כל אבות הנזיקין למיניהם. השי"ת ירם ויצילנו מהגלות המר והנמהר, ויאיר עינינו בתורתו הקדושה ויקרבינו לעבודתו ית"ש באמת ובתמים.

(ויוא"מ מאמר ג' שבועות סימן קפ"ה)

להשתתף בהכנסת שלהם חמור הרבה יותר מלהשתתף עם המיסיאנערן

ולפלא האיך גברה הסט"א לסמות עינים כל כך ולילך גם עכשיו להבחירה, והלא המסיתים והמדיחים של הנוצרים הנקראים מיסיאנערן אילו היו משתתפים עמהם שומרי הדת מישראל היו עושים הרבה טובות לישראל, גם היו מסייעים לישראל בהרבה מקומות לשמור כמה גופי תורה, אף על פי כן לא היה עולה על הדעת לעשות עמהם איזה התחברות בשום אופן שבעולם, שנראה ח"ו כמודה בע"ז, אף שהיה טובה לשמירת התורה בהרבה עינים. וא"כ אלה המינים המסיתים והמדיחים למינות ואפיקורסות ר"ל שזה גרוע הרבה מע"ז כמבואר בגמרא (שבת דף קט"ז ע"א, ר"ה דף י"ז ע"א, ע"ז דף כ"ו ע"ב וכ"ז ע"ב, חולין דף ה' ע"א) וברמב"ם ובשאר פוסקים, והמשתתף עמהם מודה לשלטון המינות והאפיקורסות הגרוע ממודה בעבודה זרה, אם כן להשתתף בהכנסת שלהם חמור הרבה יותר מלהשתתף עם המיסיאנערן, וקל וחומר שאין בזה שום תיקון אלא קלקול עצום.

(שו"ת דברי יואל סימן צ"ה אות ז')

אין איסור יותר חמור מזה וצריך למסור הנפש על זה

והנה כמו כן בענין איסור הבחירות שאחרי עיון ושיקול רב ויגיעה רבה העליתי להלכה דהכנסת שלהם יש בו משום מינות ואפיקורסות עבודה זרה גילוי עריות ושפ"ד, וכל המשתתף אתם הוא שותף לכל מה שהם עושים, והעושה שליח ללכת שמה ג"כ אסור, כי שלוחו של אדם כמותו. ואם כי רבים רצו שלא אדבר מזה אבל אני מוכרח להגיד, כי זה עלה לי כבר ביוקר כידוע, וחוף מזה הי' לי הפסד ממון ע"ז להתלמודי תורה שיסדתי בחו"ל והת"ת שיסדתי בא"י וכו', אבל אני מפקיר את הכל ואני מוכן ומזומן למסור את נפשי על דבר אמת, וגם לא אפחד מפני סכנת חרב ח"ו, שלדעתי אין איסור יותר חמור מזה בזמננו, והייתי יכול לכתוב חיבורים גדולים מגודל האיסור אבל א"א כ"כ להרחיב הדיבור, אבל דעתי דעה ברורה אחרי יגיעה של הרבה זמן שדבר זה אסור וצריך למסור הנפש על זה. (חד"ת ודרשות מא"י עמ' ק"ס)

אין לשער כמה נפשות כשרות ניצודו ברשת המינות והכפירה ע"י שנשתתפו שם שומרי הדת

ועל הלוקחין חבל ביניהם אף כל דהו כבר אמרו חכז"ל בכיוצא בזה במס' מכות דף ה' ע"ב ע"פ שניים עדים או שלשה עדים אם מתקיימת העדות בשני עדים למה פרט הכתוב בשלשה, ר' עקיבא אומר לא בא השלישי אלא להחמיר עליו ולעשות דינו בכיוצא באלו, וענש הכתוב לנטפל לעושי עבירה כעושי עבירה. ופרש"י ז"ל שלא תאמר הואיל ובלא הוא היתה העדות מתקיימת לא יעשו בו דין הזמה לימדך הכתוב שאף הוא מן מקיימי דבר. והתם אינו עושה השלישי שום חיזוק להעדות כי תרי כמאה, ואך בשביל שנטפל דינו שוה להם,

וק"ו היכא שע"י שנטפל עושה גם חיזוק שאומרים העולם יראים נשתתפו בדבר והודו לדעת המינים והאפיקורסים ר"ל, ונמשכים כולי עלמא אבתרייהו, דזה גרע מהעד השלישי שלא חילק הכתוב בינו לשנים האחרים, ואין לשער כמה נפשות כשירות שניצודו ברשת המינות והכפירה ר"ל ע"י שנשתתפו שם שומרי הדת באותו הכנופי' של מינים ר"ל, ואמרו התיירו פרושים את הדבר, והתירו את השרץ, אבל לא בק"נ טעמים כי אם בלא טעם ובלא ריח...

וכל זה כתבו על סתם התחברות אליהם שיש לו חלק במעשיו ע"י ההתחברות, וק"ו בכה"ג שנשתתף עמהם בפירוש בכל מעשיהם, כאשר כל הנכנסים לממשלה ההוא הוא באופן מפורש שהמה שותפים בהמעשים היוצאים משם, איום ונורא הוא להעלות על הדעת להתיר ח"ו בכאלה, יהיה מאיזה טעם שיהיה. (שו"ת דברי יואל סימן קי"ח אות ז')

אפילו חה"כ צדיקים וקדושים עון פלילי ליקח גאולה וממשלה קודם הזמן

ובפרקים אלו ראיתי לבאר קודם שאף אם היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלה קודם שהגיע הזמן, כאשר כבר נתבאר שאיסור השבועה וההעברה על הקץ חל על כל ישראל אף לצדיקים גמורים.

יש ביניהם איסורים שעל כל פרט ופרט מוזהרים ביהרג ואל יעבור

ובלי ספק שכל הצרות וההריגות הנוראות ר"ל שעברו עלינו בדור הזה הכל בסיבת רעיון המדינה הזאת, דהן המה היו בעוכרינו כידוע מדבריהם ז"ל (כתובות קי"א ע"א) שהעונש של ההעברה על השבועות הוא אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה. וכל כך הרחיקו לכת עד שמשתתפים עמהם ונושאים באחריות אתם בהרבה דברים, ויש ביניהם איסורים שעל כל פרט ופרט מוזהרים ביהרג ואל יעבור, וכן הוא בענין לקיחת חבל בבחירות שלהם כדי לבחור כמה צירים להכניסם אל מקום הטומאה.

(דברי יואל בהעלותך עמ' רצ"א)

עוברים על איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור

והאחרון הכביד שע"י שמשתתפים גם שומרי תורה ומצות בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה ר"ל ועובדים אתם יחד בשירות עניני המלוכה, מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה, אבל עוד חמור יותר שע"י השתתפותם עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם, עד שבעוה"ר נעשה כל העולם מוכשר לקבל טומאה בחושבם התיירו פרושים את הדבר, וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות הרעישו עולמות במסירות נפש נגד מעשה הציונים ח"ו תעו מן הדרך, אלא הכופרים הטמאים שטמאו את כל העולם כולו במינות וכפירה כווננו אל האמת והן המה מצילי ישראל וגואלם, כאשר נתברר שגם שומרי תורה ומצות נהנים ומתחממים מהם, ומאי אהני לן רבנן בדורות הראשונים שעבדו השי"ת בכל לבם ומסרו נפשם לקבוע אמונה בלבבות בני ישראל והזהירו להתרחק מפתח ביתה של המינות כדת וכהלכה שאמר הכתוב אל תקרב אל פתח ביתה, ועתה שומרי תורה ומצות מתאמצים ליכנס ביניהם ולקחת חלק בתוך אותה השררה שהמציאו בדרך המינות ומלחכי פינכא של הציונים ומספרים מנסים ונפלאות שלהם יותר מיציאת מצרים.

(ויוא"מ מאמר ג' שבועות סימן ק"י)

ההתחברות למפלגות הדתיים סכנה גדולה מאוד לגוף ולנפש וחשודים המה גם על שפיכות דמים

וכל אלו הדתיים שנתנו להם חיזוק, וזייפו להם דעת התוה"ק, הרי הם עתידים ליתן את הדין, וצריך לברוח מהם והתחברותם עד קצה האחרון, כי ההתחברות אליהם סכנה גדולה מאוד לגוף ונפש, וחשודים המה גם על שפיכות דמים.

(על הגאולה ועל התמורה עמוד קצ"ו)

דברי חכמים כדרבונות

מכ"ק הגה"ק רבי שמעון ישראל פאזען זצוק"ל אב"ד שאפראן בעל תורת א'

בו הוא מבאר בבהירות רבה ע"פ דעת תורה ואמונה בנוגע להשתתפות היראים בבחירות לממשלת הכופרים

בעהשי"ת אור ליום ה' משפטים תשי"א לפ"ק ברוקלין יע"א.

חיים ושלום וכט"ס לכבוד אהובי תלמידי היקר הרבני המופלג כמו"ה ... שליט"א עם כל הנלוים עליו שי'.

(א) אחדש"ה באה"ר, הנה זה כבר יותר משני חדשים אשר קבלתי מכתב מתלמידי היקר מו"ה ... שליט"א, אשר בו כותב שאתה משתוקק לידע דעתי העני' אם טוב עשו החרדים שם בארץ הקדושה, אשר מנעו עצמם להשתתף בכל בחירות אשר נעשה שם, מאז אשר נתייסדה בעוה"ר ממשלת פריצי עמינו בארעא קדישא.

והנה לכאורה הי' לי להשיב, מה לך ולדעתך, הלא יש גדולים ממני אשר כבר החליטו לאיסור, אבל האמת ידוע לך, האיך אביכם הצדיק הי"ד זי"ע, הי' כמעט פוקד עלי בשעה שנפרד ממני, ד' ימים קודם שעלה נשמתו בטהרה, על קידוש שמו הגדול ית', שאהי' כאב לבניו, כלומר בעניני דרכי התוה"ק ודרכי עבודה וכו', ובאשר היינו להבדיל בין חיים לחיים דבוקים יותר מאחים, ידעתי האיך נפשו היתה ממש קשורה בכל פרטותי ודקדוקי, לתורת אבינו רועינו גאון ישראל וקדושו הגה"ק בעל מנחת אלעזר זי"ע ועכ"ל, אשר מי שהי' קשור כל כך לדרכיו, לא יכול לטעות האיך הוא ז"ל הי' פוסק בעת כזאת, וגם לא יכול למנוע עצמו מהרגש קנאת ד' צבאות, נגד כל מי שהולך בדרך הנוטה קצת מדרכו...

(ב) ועתה נבוא בס"ד לענין המדובר, אשר יש מאחב"י אומרים, כי טוב להשתתף בבחירות שם בארץ הקדושה, כדי שעל ידי זה יתחזקו כחות היראים וכל המחזיקים עוד בתורת משה, על זה אשאלה איזה שאלה: הנה ידוע שהי' - ואולי יש עוד - איזה מדינות אשר הם עומדים תחת כומרים של אמונת גוים, כמו קארדינאל או בישאף או אצל המחמדים, אשר הי' - או יש - במדינות אלה כח של הכומר העומד בראש, לגזור גזירות על כל יושבי מקום ההוא או מדינה זו, כמו שידענו זה מזמן העבר.

ואם יש למשל במדינה כזו, בחירות הקארדינאל העומד בראש המדינה, ובין הקארדינאטען [מועמדים] ישנם שנים, אחד מפורסם לשונא ישראל, אשר יש לחוש בודאי שיעשה גזירות קשות נגד התוה"ק, ממש גזירות שמד, והשני הוא נודע לאוהב ישראל. וכל מי ששייך לאמונתם, יש לו רשות להשתתף בבחירה של ראש המדינה, וכי יעלה על דעת אחד היהודים החרדים שם במדינה זו, שישתמד לפנים ויתחבר לאמונה זו של הגוים, בעבור שיהי' לו זכות הבחירה, אשר על ידי זה יכול אולי לסייע לבחירות של אותו כומר אשר הוא אוהב ישראל, כדי שלא יהי' על אחינו בני ישראל גזירות קשות.

הלא כולם יענו פה אחד יחדיו, חלילה לנו לעשות זאת, שיהי' כרגע חשד עלינו, שח"ו לבנו חלוקה מאמונת אלקי אברהם יצחק ויעקב, ואם אין בידינו לעכב גזירות קשות מעלינו, נשא לבנינו אל כפינו אל אבינו שבשמים, אשר אוהב את עמו ואת תורתו יותר מכל השגת נברא, ואשר בודאי בלי השגחתו לא נעשה בעולם זה ובשום עולם, דבר גדול או קטן, ומעתה על פי משל זה תבין את אשר לפניך.

(ג) ואם יאמר אחד, אין הנידון דומה לראי', דהלא אין מבקשים שום אחד שישתמד, אלא אדרבא יוכל לזכות ברשות בחירה, גם אם הולך בכל יום מעוטף בטלית ותפלין, בלי ליתן מקום אפילו על רגע לחשוד כל דהו שהוא נוטה קצת מאמונת אבותינו!?

על זה אומר לך, מדינה זו יסודה מינות יותר מכל מינות אמונות הגוים, כי חק המחשבה שיש אפשרות לישראל בלי תוה"ק, היא כפירה בעיקר, ולפלפל בין רוזני ארץ אם יש לעשות זה או זה על פי חוקי התורה הקדושה או לא, כל זה הוא כפירה בעיקר, ושיש אפשרות שישבו בין מנהיגי עם ישראל כופרים, זה גופי' כפירה בעיקר.

ואותם אשר הם עוד בביתם מתנהגים על פי דרכי התוה"ק, המשתתפים בממשלת מדינה זו, עתידים ליתן דין על כפירה זו הבולטת ממעשיהם, ואוי לאותה בושה, אשר אנשים שעוד בכל יום מניחים תפלין יושבים באותה "כנסת" כינוס לרשעים, אשר הם חותמים על השקר, אשר רוצה לזייף חותמו של הקב"ה ר"ל, אשר רוצים להחליט על פי רוב דעות, אם תורת אמת תהי' נדרסת עוד יותר, או אם יתנו רשות לתורת אלקינו, ולקבל פרס מיד אויבי ד' המחבקים את השקר בכל כחם.

ובזה הנני בחדש"ה באה"ר
הק' שמעון ישראל פאזען

(נדפס בספרו תורת א' ח"ג מכתב י"ט)

הלנו אם לצדרינו?!

דחיקת רגלי לומדי התורה אל שוקי העבודה, באמצעות גזירות שונות והתנכלויות שמטרתם להצר את מרחב חיותם. חדשים לבקרים מתעוררות מהומות בתואנות שונות ומשונות כנגד כל היקר והקדוש. פעם זו עלילת 'הדרת הנשים' ופעם בטיעוני חופש הביטוי והפרסום וכפייה דתית. הדמות החרדית נרדפת, והעובדה הזו דורשת מענה, מה הפתרון?

לא לנו להביט בשאט נפש מול גזירות אלו, גם אם כבני הציבור המתבדל מכל שיג ושיח ומכל קשר ושייכות עם זרועות התמנון של שלטון הרשע, חלק מן הגזירות הללו לכאורה אינן נוגעות אלינו. אך אל לנו לעמוד מנגד למראה אחיזתו ולפיתתו את רוב רובו של הציבור החרדי, אשר לצערנו ולדאבון לבנו לא השכיל לשעות לתחנוני ואזהרות רבותינו נ"ע ויבלחט"א ומצויים עתה בפני סכנת קיום אמיתית. ואותה תחושה ורגש של אחריות וערבות הדדית שדחפה ודרבנה אותנו לעורר את לבם עד היום, ולהזהירם מפני הסכנה האורבת בהתקשרות והסתמכות על מקורות המימון המסואבות. אותה אחריות מחייבת אותנו גם כעת, ואולי ביתר שאת, לעוררם עתה ולזעזע אמות הסיפים כאשר הם נמצאים על גבול הצוק המסוכן, רגע לפני ההתדרדרות הסופית ואיבוד עצמם לדעת, בכניעה וקבלת עול אדונייהם וציות לגזירותיהם המתחדשות, שמטרתם אחת - לעקור את הכל, היל"ת.

הפחד, כמכשיר תעמולה זול הסוחף המונים!

אם אמנם אין ספק כי הסכנות אמיתיות ומוחשיות עתה יותר מאי פעם, הרי שעל עגלת תחושת הנרדפות והסכנה האמתית, קפצו בימים אלו גופים שונים ומשונים, כאשר בניהם נישאת 'בשורת גאולה' מנוסחת ומוטעמת היטב.

בהגיע מועד הבחירות הקרובות לבית המינים, משמשות סכנות אלו קרקע פורייה לעשיית נפשות עבור אינטרסים אישיים של האוחזים בקרנות כסאותיהם. כאשר כל יהודי החרד על שלומו ועל עתיד ילדיו, משמש עבורם טרף קל להשגה. בפיזור הבטחות ברוחניות ובגשמיות, ובלבד שיעניק להם את תרומתו הצנועה - קול נוסף בקלפי.

תקופה לא פשוטה עוברת על היהדות החרדית בארץ הקודש. נראה כי אותה מלחמה שהוכרזה כלפיה עם היווסדות תנועת הציונות, מקבלת צורה אחרת ועוברת לשלב המעשים כדי להילחם מול ציבור שומרי התורה והמצוות בחזית הקיום היומיומית, כאילו נכנסנו לשלב ההכרעה של מלחמת עוקרי התורה מול שומרי התורה והמאבק הוא על הכל, החל מהתערבות באורח חיינו וכפיית דעתם בתוככי שכונתנו בעניינים הנוגעים אל סדרי הצניעות, וממשיך בגיוס בני הנוער החרדי למסגרות הצבא הטמאות וחילול קדושתם באופן המבחיל ביותר, וכלה בהרס קברי קדמונים בכל מקום ואתר, בהרס לשם הרס 'להכעיס' ולהמריד.

לא מדובר בעוד פרץ זעם של קבוצה מסוימת, או גחמה פוליטית חולפת, מאחורי הקלעים פועלת יד מכוונת. האירועים החמורים, הגזירות, ההסתה הפרועה מצד הרחוב החילוני, והאנדרלמוסיה הפוליטית הבוחשת היטב בקדירה, מצביעים על הרבה יותר מתופעה חמורה, יש כאן מגמה מסוכנת, איומה. וגורמים מסוימים מנחים אותה לכיוון ברור מאוד, זו מלחמת דת שאינה מתייחסת אך ורק לגבי עשיית נפשות לצד זה או אחר, אלא ממוקדת בנו, בני ציבור שומרי התורה והמצוות, במטרה להצר את צעדנו ולדחוק את רגלנו, ובמגמה לגרום לשינויים מהותיים באורח חיינו.

גם מי שאינו מעודכן ומעורה בנעשה ובנשמע, חש היטב ברוחות הסער הפוקדות את עולמינו ומערערות על צבינה הטהור והציב של הדמות היהודית, שעד עתה עוד שרדה איכשהו מאחורי חומות מבצריה את טלטולי חבלי משיח. רוחות הפרצים הללו חודרות אל תוככי המחנה בדמויות ובתחבולות שונות ומשונות. בחוץ תשכל חרב החילוניות, הפריצות, וההפקרות. ומחדרים אימה ומהומה.

אם כי מוסדותינו מתנזרים ב"ה מכל קשר והשפעה עם זרועות השלטון, הארציות והמקומיות. עדיין מביטים אנו בכאב באותם מוסדות חינוך שקשרו גורלם בתקציבי החינוך הממשלתיות והתרגלו למנעמי תמיכותיה, שקצרה ידם עתה מלהושיע את עצמם מפני הגזירות המתחדשות עליהם חדשים לבקרים, והתערבות השלטונות בחינוך ילדיהם, בהחדרת לימודי הליב"ה, ופיקוח ממשלתי על תלמודי התורה והסמינרים. כשגם עתידם של הרבה מבני הישיבות והכוללים מוטל על כף המאזניים, לאור

הרשעה ואינו מכיר לא בהם ולא בכוח שלטונם, הדברים אינם מעשיים, אך דברינו מיועדים כעת במיוחד לאותו ציבור שהאמין במלוא התמימות במשך כל השנים כי שיתוף הפעולה עם שודדי זהותנו, אשר עשקו לעצמם את השם 'ישראל' וכבשו את שלטונם בכח הזרוע והשתלטות על הגופים והנשמות גם יחד, הוא זה שיביא להם את הצלתם הרוחנית ויבטיח את הישרדותו. ועתה מתגלה הלוט והם מוצאים עצמם בפני שוקת שבורה ומול שורת נסיונות שקשה לעמוד בפניהם ולהתמודד עמם במסירות הנפש הנדרשת, הכרוך בהיגמלות ובשינוי אורח חיים שקנתה שביתה בכל מערכות החיים הציבוריים והפרטיים גם יחד.

ובכן, בסוגיית הבחירות הרועשת כעת בראש כל חוצות, ישנם שני מרכיבים מרכזיים הנוגעים ישירות לציבור הבוחרים. ראשית, מה מספרים להם? מה מבטיחים להם? האם בידי הנציגים החרדיים בבית המינים אכן מצויה איזו בשורה, או לא? שנית, מה משמעותה של הכנסת פתק בקלפי, ואיך היא משליכה על קביעת זהותם העצמית ויסודות אמונתו.

אין ספק כי היהדות החרדית מצויה בסכנת קיום, וסיסמת הבחירות של אגודת ישראל: כולנו 'חרדים', אכן משקפת את פני המציאות. והדברים נוגעים לכל שכבות הציבור ובכל תחומי החיים. והאינטרס החיוני ביותר הוא, הבטחת שלומה של היהדות וצביונה היציב גם בהווה ובעתיד.

השאלה היא מי באמת פועל בשטח עבור האינטרסים הללו? רוב בני הציבור החרדי, שאינם נמנים לצערנו על בני הישוב הישן המתבדל, יענו לך מן הסתם, הנציגים בכנסת! תשאל אותם, מי מטפל בגזירת גיוס בני הישיבות? יאמרו לך: הנציגים בכנסת! מי מגן על צביון החינוך מפני תוכניות ומזימות חתרניות? הנציגים מהכנסת! מי מגן מפני מגמות מסוכנות של פרסומי תועבה, בעיות צניעות בתחבורה ציבורית, חילולי שבת, פגיעה בקדושי ישראל? הנציגים בכנסת!

מראי מקומות לכל התשובות הנ"ל מצויות כולן תחת קורת גג אחת: תעמולה!

אלו הם נפלאותיה של התעמולה. היא איננה נזקקת לראיות ולעובדות, היא פשוט קיימת כמוסכמה מוגמרת שאין אחריה עוררין. הם שומעים שוב ושוב את אותן סיסמאות עקרות, משננים אותן ולבסוף אף מאמינים בהן.

מי באמת דואג לאינטרסים של הציבור החרדי?

אנחנו ניזונים ערב בוקר וצהרים מתעמולה סמויה וגלויה. את העובדות בשטח מי יטרח לבדוק. העיתונים למיניהם, קווי הנייעס, הפרסומות ושאר האמצעים המשרתים את מכונת הפוליטיקה המשומנת, שוטפים את המח כמוסכמה כאילו יש לציבור החרדי נציגים בכנסת, הפועלים ללא לאות עבור האינטרסים החשובים והחיוניים לציבור החרדי. שערוריית ההתייצבות בלשכת הגיוס האחרונה, היתה איפוא מבחן פתע להתנהלות של הנציגים החרדים בכנסת.

מזה תקופה, מאז פג תוקפו של 'חוק טל' זכרוננו שלא לברכה, מתנהל הצבא במין

אולם גם ל'שיטתם' של אלו שציידו ותבעו את ההשתתפות בבחירות, ומבלי להיכנס עתה לפולמוס מצד ההלכה ולתמוה על מה בדיוק ביססו היתר זה, הרי שבפיהם היתה שגורה טענת התועלת הרוחנית שתיגרם לציבור החרדי בארה"ק תחת שלטונם הכפויה של רשעי עמנו. ולאחר שכביכול גם אם אינם מכירים הכרה 'דה-יורה' [סמכותית] במדינה זו, חייבים להכיר בה הכרה 'דה-פקטו' [מציאותית], כלומר לאחר שזאת המציאות השלטונית כיום, אין לנו אלא להכיר ולהשלים עם מציאות זו, ולנסות להשיג תועלות רוחניות ואולי גם גשמיות עבור התושבים השרויים תחת שלטון כפוי זה.

השימוש הנרחב שנעשה בשם ובכח ההכרה המוגבלת הזו, הפכה את עניין ההגדרות הרעיונית הללו לריקניים מתוכן. ולאחר שנים של התפנקות במנעמי השלטון והחיים המשותפים יחד כעם אחד בלב אחד, נמחקו כל הגבולות ונשכחו כל המליצות היפות והרעיונות הנשגבים נוטפי הצוף שליוו בהתחלה את נציגי הציבור החרדי. ואם יראי ד' ידעו כבר בתחילת דרכם להריח את האמת המסתתרת מאחורי הרעיונות הפילוסופיים, שלא נועדו אלא לשמש כסות עיניים להתנהגות בלתי אחראית והשתטחות מרצון תחת מגפי שלטון הרשע הדורסני, הרי שתמימי הדעה עוד האמינו כי בכל זאת מטרתם להציל את מה שאפשר, וכי כל הצלת היהדות תלויה ועומדת במספר הנציגים החרדים שייבחרו וכי רק באמצעותם תהיה הצלת עתיד היהדות בארה"ק.

האם כיום, לאחר שלא נותר זכר לכל אותן רעיונות מליציות יפות וססגוניות, ולאחר שהוגי הדעות באשר הם, כלל אינם מסתירים את היותם חלק בלתי נפרד מן השלטון. ואדרבה תביעתם בכל עת הוא להכיר בהם כאזרחים שווים ב'מדינה היהודית', אחרי שמוכיחים תמיד את נאמנותם אליה ודואגים במלוא הכנות לשלומה. עד שעם הזמן עוד נהפכו לסממן הקיצוני הימני ביותר, המצדדים בקביעות בהמשך הסכסוך עם השכנים הערבים, כי חלילה לעשות שלום פן תבולע ליקרת כבודה של המדינה פן תיסוג מגבולותיה. האם עוד יש צורך להכיר בין תכלת לקלא אילן, או שכיום העניין ברור כשמש בצהריים כי אלו איבדו את זהותם העצמית והפכו לחלק מבשרה ועצמותה של מדינה זו, על כל המשמעויות הערכיות העומדות בסתירה מוחלטת לעמדת כל גדולי ישראל מאז הוגתה רעיון הצינונות.

ולאור המציאות הנואלת, שבה כבר אין צורך גם בהצטדקויות והסברים מלומדים, אלא הכל מתחיל ומסתיים בכמות הרווחים שניתן לגרוף באמצעות שיתוף הפעולה עם השלטונות, ולאחר שהדברים עדיים אינם נהירים כל צרכם, מן הראוי להציג מספר תהיות ושאלות גם בכל הקשור למסכת התעמולה השוטפת עתה את רחובותינו, בדבר ההצלה הגדולה והחוב הקדוש לבחור בנציגים האגודאיים כדי 'להציל' את היהדות.

כוחה של תעמולה

הבה נראה. ראשית, אם מאן-דהו ניגש אליך ומבטיח גדולות ונצורות. מן הסתם תנסה לברר את הדברים ולאמת את העובדות. שנית, כאדם אחראי ופיקח, תברר קודם למעשה את ההשלכות השונות ומשמעות תרומתן להצלחת המשימה.

וכאן, שוב, אנו נזקקים להשתמש בטיעונים, שעבורנו הציבור המתבדל שזכה לשמר את חומותיו מפני כל קשר עם מלכות

כוחנו בהתבדלותנו

מי ששולחים את ההמונים לקלפיות ביום הבחירות, טוענים בלהט "אם לא תהיה לנו נציגות חזקה בכנסת, לא נהיה קיימים..." אבוי! אך האם מישהו טרח לאמת את העובדה הזו? הנציגים החרדיים בבית המינים יושבים שם לכאורה כדי להשפיע, להציל ולמנוע את הפגיעה בערכים החשובים לציבור היראים. אך העובדות מהשטח מציירות תמונה שונה לגמרי. גל ההסתה האחרון שחצה את כל גבולות ההיגיון וטיפס למימדי שנאה מבעיתים, לא כוון דווקא לחרדים המתבדלים. אדרבה, השנאה רכבה לא מעט על הנציגות החרדית בכנסת. הרגזיה אותם הנוכחות החרדית בגופי השלטון, וההתערבות והניסיון (כביכול) להשפיע על אופיו של הרחוב הישראלי. ובודאי שאין אנו מודאגים ומוטרדים ממוזג רוחם ושלומם של אותם פורקי עול ומחללי כל קודש, אך כשהעילה היחידה כביכול לנציגות חרדית בבית המינים, היא הטענה שבאמצעותה ניתן להשפיע ולרכך את הגזירות ואת חילול כל הקדוש והיקר, האם אין אנו עדים בעליל לתוצאות הפוכות מאלו, הממחישים את דברי חז"ל: "עץ מכם אל יכנס בי ואי אתם מרתתין"?

שום 'צו פיוס' אינו יכול להשלים בין הכפירה והאמונה, שום התחבקות ידידותית כדוגמת 'אמנת כנרת', או כל נסיון של פשרן כזה או אחר להסדרת חיים משותפים בין הקטבים השונים של יהודי שומר תורה ומצוות מחד, לבין ממשלת הכפירה ונציגיה מאידך, אינה יכולה ליצור בסיס לחיים משותפים אמיתיים, בשום תנאי ובשום מצב. וכן ההיפך, גם מהצד השני, החילוני הממוצע זועם על החרדי ההזוי – בעיניו, הניצב מצד אחד על דוכן הכנסת. מתיימר להגיש הצעות חוק ולדרוש שוויון זכויות, בה בשעה שהוא עצמו משתמט מוצהר מחובותיו הלאומיות, ואינו נוקף אצבע לנשיאה בנטל הציבור. הרחוב החילוני לא מסוגל להבין את הסתירה הזו! החרדי ה'שותף' מתסיס את הדם החילוני עוד הרבה יותר מכל חרדי מתבדל. וכשם ש'עשו' המחופש ל'אח' הוא הרה אסון וסכנה ליעקב, כן הנסיון המדומה ליצור דמות של חרדי 'מה יפית'ניק' וידידותי הוא נסיון נואל, הדומה לא מעט לנסיון ההתדמות של היהודים אל הגויים בארצות אירופה, שעורר את כל מרבצי השנאה הכבושה ליהודים, דוקא מתוך תפיסתם את המעמדות הבכירות ובעיצומו של תהליך ההתבוללות בין גויי הארץ, וזה היה הגורם העיקרי לגזירות והרדיפות הנוראיות ביותר. עצם השותפות במוסדות השלטון וסמכויות החוק, מכניסה גם את הציבור החרדי לשטח בעייתי מאין כמותו. אינך יכול לשאת את אמונתך בגאון, משום שאתה מוכרח לקבל את הסכמתם של שותפייך. המעורבות בשלטון מעמידה את הנציגות החרדית שוב ושוב בפני דילמות בלתי ניתנות לפשרה, בין התערבות להתבדלות. כאשר המעורבות החצויה הזו, הופכת את הנציג החרדי ללעג ולקלס דווקא בעיני שותפיו כביכול. גם הלוחם העיקש ביותר נגד הדת רח"ל יודע לכבד ולהערך בתוך לבו פנימה את הקנאות הבדלנית, השומרת על קו השקפה אחיד, עיקש ואמיץ. הדוגלת בהתבדלות מוחלטת מכל התערבות והבעת דעה או שתדלנות באמצעות ערוצי השלטון – מאשר את החרדיות ה'מתונה' כביכול, הסובלת מסתירות וחוסר אחידות צורם.

שתיקה רועמת ומחשידה. צווים נשלחים לבני גיל הגיוס ובחורי הישיבות מתייצבים בלשכה. מה משמעותה ומה הן השלכותיה של ההתייצבות הזו – איש אינו יודע בברור. ראשי ישיבות מסוימים מורים להתנהג כך או אחרת, בפועל רוב הבחורים מתייצבים. לאורך תקופה התנהלו בלשכת הגיוס באופן פוגעני הנוגד את כל כללי היסוד והקווים האדומים של הציבור החרדי. המתייצבים נאלצו לנהוג בניגוד מוחלט למה שחונכו תוך פגיעה בוטה בהרת נפשתיים, רגשותיהם ואמונתם, ואף אוימו במעצרים ועונשים. העסקונה החרדית שמעה על כך, אך הגה לא נשמע. היקיצה הגיעה לפתע פתאום מכיוון שונה לגמרי. כאשר מנהיגי קהילות מסוימים קראו באופן נחרץ לבני קהילתם שלא להתייצב לא לצו ראשון, לא לשני ואף לא לשלישי. או אז התעשתה לפתע הנציגות החרדית והתעוררה לתחייה. האיום הנחרץ הזכיר לנציגים שיש לעשות מעשה. היכן הם היו קודם, האנשים שאמורים להגן על עקרונותינו!?

שוב הוכיחה הנציגות החרדית, שמנהיגות יהודית אמיצה ומתבדלת, גם משיגה את המטרות החיוניות טוב ויעיל יותר מכל חברי הכנסת גם יחד.

זריית חול בעיני הציבור

התנהלותן של הסיעות החרדיות בכל המערכות האחרונות, לא רק שאיננה יעילה ונעדרת כל קו מנחה. היא בלתי אחראית ומסוכנת. הציבור אינו טיפש, אנשים פוקחים עיניים, קולטים מידע, וחשים בסכנת קיום רוחנית. אנשים דורשים תשובות לשאלות, מצפים למענה הולם. אך מישהו דואג לטאטא את העובדות המחשידות אל מתחת לשטיח, להשתיק את ההמולה במחי חיוך חביב ולהפריח מילות הרגעה אל החלל. המישהו הזה למרבה התדהמה, הוא חלק מן הציבור החרדי, אלו הם הנציגים החרדים הדואגים כביכול לשלומנו (או יותר נכון, לשלום כיסאותיהם).

מאז גניזת חוק טל ואיומי ארגוני השמאל 'הפראירים' ואוהלי המחאה למיניהם. עיני הבוחרים החרדיים נשואות אל המנהיגות החרדית, אל הנציגים. נו, תעשו משהו. ציפינו למלחמת עולם, לזעקת 'היו לא תהיה'. וגם אנו לתומנו היינו בטוחים שגזירת גיוס גורפת המאיימת על עולם התורה כולו, היא בגדר גזירת כליה והשמדה גם במונחים פשרניים ועל פי אמות המידה המתוננות של נציגי המפלגות החרדיות. אך מאומה, קול דממה דקה. שקט מוחלט.

הנציגים האגודאיים הפכו בין לילה לסדרנים מאופקים השומרים על השקט בכל מחיר. הבטיחו שוב ושוב שיהיה בסדר. שאלו, מה קורה? ענו: "שבו בשקט העניינים יסתדרו". תמהו, עד מתי? נזפו בהם: "אל תתערבו אתם רק מפריעים למאמצים". הנציגות החרדית באופן מוזר ובלתי הגיוני, הופכת לכלב השמירה הנאמן של חורשי המזימות האיומות ביותר. זו זריית חול נפשעת בעיני הציבור. השקט הזה משרת היטב את האינטרסים הצרים של נציגים מסוימים המדירים שינה מעיניהם בדאגת הכסא והתיק בכנסת הבאה. והשקט הזה יהיה קטלני עבור הציבור החרדי בעתיד הקרוב. כשיתעורר, יהיה מאוחר מדי!

כבוד. דווקא בדלנותו של הרחוב החרדי בחו"ל, יוצרת סביבו יראת הרוממות. אנשים יודעים לכבד את מי שיועד לכבד את עצמו ואת עקרונותיו. הקהילות החרדיות בארה"ב אינן מעורבות בפוליטיקה, וזה מה ששומר אותן מחוץ לקו האש. דווקא כאן, המעורבות הפוליטית מקלפת את שכבת ההגנה, והופכת את רוב רובו של הציבור החרדי לחלק מהעיסה השלטונית ההפכפכה ורווית התגרות. בכל המאבקים האחרונים שידענו, אילו הציגה הקהילה החרדית עמדה אחת ברורה ונחרצת, הצד השני מוכרח היה להיכנע ולכבד. המעורבות המעשית של הנציגים בכנסת, לוקחת מאיתנו את כוח המיקוח. הנציגים החרדיים מצננים כמו ידם את היורה הרוחת. המשא ומתן הפוליטי שוחק באופן אנוש את כוח ההרתעה.

דווקא בעת כזאת, כאשר גורלנו ועתידנו מתנוודדים ברוח מצויה, זקוק הציבור החרדי לגב יציב שאינו מוכן להתכופף. לנחישות ולעקשנות. ומעבר לעמדתה של היהדות החרדית הנאמנה השוללת כל זיק ושקר עם שלטון הרשע, המהווה מרד במלכות שמים בעצם קיומו, הרי שהתערבות מכל סוג בממסד וההתוודעות לרשויות, רק מחלישה את כוחנו, ומשרתת את אויבינו ומבקשי נפשנו.

אם אינך מעוניין לקנות, אל תכניס הביתה סוכן מכירות!

כולנו נתקלנו לא פעם בסוכני מכירות. הם מוכשרים ומאומנים היטב בדיוק על מנת לשכנע אותך לרכוש את המוצר שהם נדרשים לשווק, גם אם אינך מעוניין בו ובוודאי שלא בהוצאות הכרוכות ברכישתו. ובכל זאת הסוכנים הללו מוצאים את הדרך אל הלב שלך ואחר כך גם אל הארנק. איך נוהג אדם פיקח שאינו מעוניין לקנות בשום אופן? לא פותח את הדלת!

פתחת – שילמת! אין טעם להיכנס למשא ומתן עם סוכן מכירות מיומן. משום שכל התמחותו המקצועית היא איך לשכנע אותך. הכניסה לממשלה וההתערבות במנגנוני השלטון זו כניסה למשא ומתן. הצד השני שנון ומיומן, הטעונונים שלו מפתים ולשונו חלקלקה. המעידה במלכודות הדבש שלו, היא בגדר 'פסיק רישא', אין ברירה. המשגה האמיתית זו עצם הכניסה למשא ומתן. ציבור חרדי חזק הוא ציבור חרדי המתבדל ודבק בעקרונותיו ללא כל פשרות ומשאים ומתנים. ציבור שכזה יכול להציג את עמדתו הברורה ללא כל צורך בהתפשרויות בשום תחום מתחומי החיים.

היום יותר מתמיד, זקוקה היהדות הנאמנה ליציבות שתבטיח את שימור הציבון הראוי חרף כל האימונים והגזירות. היום, יותר מכל זמן אחר, קיומנו תלוי על כף המאזניים. היום יותר מאי פעם, כל אחד הוא לוחם.

השתתפות בבחירות זו התחברות והסכמה עם הממסד המבקש לקעקע את יסודות האמונה. להשתתף בבחירות זה להעניק את הכוח והסמכות לישות של כפירה ומרידה בהשם ובתורתו. לא יתכן להציל את הדת באמצעות פגיעה ביסודותיה.

קריאתנו איפוא לכל יהודי באשר הוא, מכל הסיבות הללו, בשעת המבחן - ביום הבחירות: **אל נתעלם מגורל היהדות הנאמנה, נעניק לה את הכוח, לא נצביע!**

מערכת הבחירות המשוּמנת זועקת בבעתה בפני קהל בוחריה את חזון הבלהות 'כנסת ללא חרדים'. הבה נשאל, היכן עמדתם עד היום, ככנסת עם חרדים. איך הגענו למצב שפל איום ומביש, בו בחורי ישיבות צעירים – מי שמעמדם נחשב עד לפני זמן לא רב כנושא שאינו נתון לוויכוח ואינו ניתן לפשרה, מובלים על כורחם אל הבקו"ם כשלב ראשוני בדרך לגיוסם. איך התדרדרו למצב בו ניתן להעלות על הדעת וויתורים מרחיקי לכת על עקרונות וסעיפים חמורים באושיות החברה החרדית. איך יעלה על הדעת שידובר על מכסות, גודים מותאמים לציבור החרדי, שירות לאומי, ועוד רעיונות מצמררים שעד לפני תקופה לא רחוקה נחשבו כקו אדום בעיני כל שכבות הציבור.

מי הכניס אותם למשא ומתן העלוב הזה? מי דרדר אותם אל נקודת השפל הזו ואל הסעיפים המעליבים והפוגעניים עליהם הם נאלצים לחתום היום? ההתדרדרות התלולה הזו במעמדו של הציבור החרדי, חלה עוד יותר מאי פעם, דוקא בתקופת קיומה של הכנסת האחרונה שהתהדרה בשרים ובסגני שרים חרדיים, המחזיקים בתיקים מרכזיים דוגמת החינוך, התמ"ת, הבריאות ועוד. הנציגות החרדית בכנסת כבר הוכיחה את יכולותיה האומללות. כאשר בעלי בריתם ההפכפכים שמו אותם ללעג ולקלס שוב ושוב לעין כל, בהפרות אמונים וזלזול מלגלג בהסכמים. הנציגות החרדית, זו המציירת את עצמה כברירת המחדל היחידה להישרדותנו כאן, הוכיחה בכל המערכות האחרונות חוסר אונים מוחלט ומבוכה. יוכיח זאת המבוי הסתום אליו נקלעו הצדדים בפרשת גיוס בני הישיבות והעתיד הלוט בערפל. תוכיח זאת השנאה האיומה שהופנתה כלפי כל יהודי חרדי באשר הוא. השמרנים והפשרנים, הלומדים והעובדים כאחד. תוכיח זאת ההתמרמרות והנרגנות הציבורית הנשמעת כל העת מקצה המחנה האגודאי. תופעת הזליגה המפורסמת מהרשימות החרדיות לטובת המפלגות החילוניות. יוכיחו זאת המריבות והסכסוכים הקטנוניים והבלתי פוסקים בתוככי הסיעות והחצרות. כאשר כל צד מושך וטוען 'כולה שלי', ההתבזות הפומבית מעל גבי העיתונים במריבות ירושה וחלוקת תפקידים ושררה. את האיש הקטן הצופה מן הצד בחרדה לעתידו, אי אפשר לרמות. אלו אשר עדיין מעט תבונה בקדקדם מבינים שמי שעסוקים בשעה גורלית זו בשאלת 'מי בראש' אינם באמת חרדים לשלום הציבור. מחרידה את שלוותם סוגיית השררה הרבה יותר. הציבור הזה דורש הסברים, בינתיים הוא לא קיבל.

האם יתכן להגן על עמדת היהדות החרדית ולדאוג לשלומה ללא נציגות בכנסת?

גם מזווית המבט של המשתתפים בבחירות, הנוהרים אל הקלפי אחת לכמה שנים כדי לקיים את ה'חוב קדוש' ולדאוג לנציגות מייצגת בכנסת, ראוייה שאלה זו שתישאל כיום יותר מאי פעם. ודי בהתבוננות קלה כדי לחשוף את אחת ההצלחות המרשימות של מכונת התעמולה שוטפת המוחות. מי אמר שנציגות חרדית עושה להם טוב? אולי זו דווקא נקודת החולשה שלהם. קחו לצורך הדוגמא את הציבור היהודי בארה"ב. גורלו של הציבור החרדי בחו"ל אף הוא רגיש ונדרש להתמודד עם אורח חייו הייחודי בתוך מרחבי הסביבה המנוכרת, ובכל זאת דווקא שם, במקום בו אין לציבור החרדי דריסת רגל בבית הנבחרים, נשמרים האינטרסים החרדיים טוב יותר מכאן. מדוע? הבידול ככל הנראה, יוצר יראת

המברק שגילה את דעתו בנוגע לבחירות

למרות "דעתו" כשיטתם שהוא ענין של קידוש ש"ש, נמנע בעצמו לקיים את המצוה, ומה גם שבכדי לפייס את דעתו של מרן הגרז"ר בענגיס זי"ע בחר ח"ו לכתוב דברי שקר (עפ"ל) שהוא מעולם לא תמך בבחירות לכנסת המינים, יש כאן איפוא בפירסום וגילוי דעתו הבהירה של מרן החזו"א זי"ע לא רק משום העמדת דברים על אמיתותן ולגלות את דעתו האמיתית, כי אם מחאה וסתמת פיות האוחזים בחרב פיותיהם לנעוץ בקודש הקדשים מרן החזו"א זי"ע ה"י.

דקירת החרב החצופה הזאת, הינה חלק בלתי נפרדת משרשרת ההתדרדרויות אליה הגיעו "שוחרי השררה" אך ורק למען הרבות נציגיהם ותקציביהם, אשר למענה מוכנים לוותר על הכל, יצירת התדמית הנוראה והשרשתה בלבנות הצעירים כמה מן עקירת התורה והריסת הדת יש בנקודה זו כשלעצמה, דומה, כי מפני עובדא זו כשלעצמה יש בה כדי לאסור את הבחירות מכל וכל, אם תאות השררה לריבוי מספר הכסאות יש בידה להביא לכדי עזות מצח שכזאת, אפילו היו כל גדולי עולם מתירים את הבחירות לכנסת המינים ולא הי' אף אחד מהם חולק ע"כ, והיה מותרת עפ"י דין תורתניו הק' - לא היתה ניתרת רק משום עובדא זו כשלעצמה, לפגוע פגיעה חמורה כ"כ ברבן ומאורן של ישראל. על מי חירפתם וגידפתם ועל מי נשאתם ראש לנעוץ חרב בקדשי הקדשים.

גרסאות ונוסחאות שונות פורסמו בשמו של מרן החזו"א זי"ע בנוגע להשתתפות בבחירות לכנסת המינים.

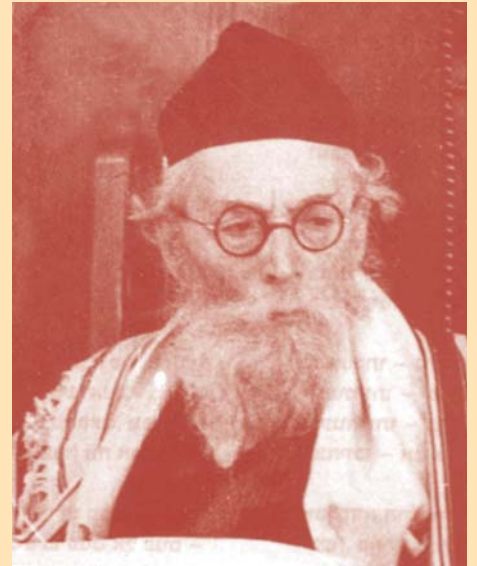
אנשי המפלגה אשר חפצו בכל כוחם להגדיל את מספרם בכנסת המינים, והוצרכו לכך לאימון הבוחרים, ניסו בכל הדרכים שבידם לתלות את כל תעלוליהם, בכך כי יצא ההוראה מפי גדולי הדור שהשתתפות בבחירות היא מצוה וחוב קדוש.

כמובן כי כשם שלא דילגו על מרן הגרז"ז זי"ע ופירסמו את הזיוף הנורא, כך גם לא פסחו על ביתו של גאון ישראל וקדושו מרן החזו"א זי"ע, אשר מדת השפעתו על היראים היא גדולה מאוד.

כאן הם רק נהגו בשיטת "הפרחת השמועות" ו"עדויות" שעיקרם ופירסומם מע"ג עתוניהם החלו מתפרסמים מיד עם פטירתו של מרן החזו"א זי"ע.

באמת כי אין שום מקום להתייחסות לשמועות והעדויות השונות שהם מנסים להציג, בשעה שבידינו כתב מפורש מאחיו הגר"מ קרליץ זצ"ל בשמו ובפקודתו של מרן החזו"א שנשלח בטלגרמא דחופה למרן הגרז"ר בענגיס זי"ע בו הוא מכחיש מכל וכל את השמועות על תמיכתו בבחירות לכנסת המינים.

נסיון נואש וחצוף זה של אנשי המפלגות להפריח שמועות כוזבות בשמו של מרן החזו"א זי"ע והחמור מכל לתלות בו בוקי סריקי ולייצר תדמית ורושם של איש אשר

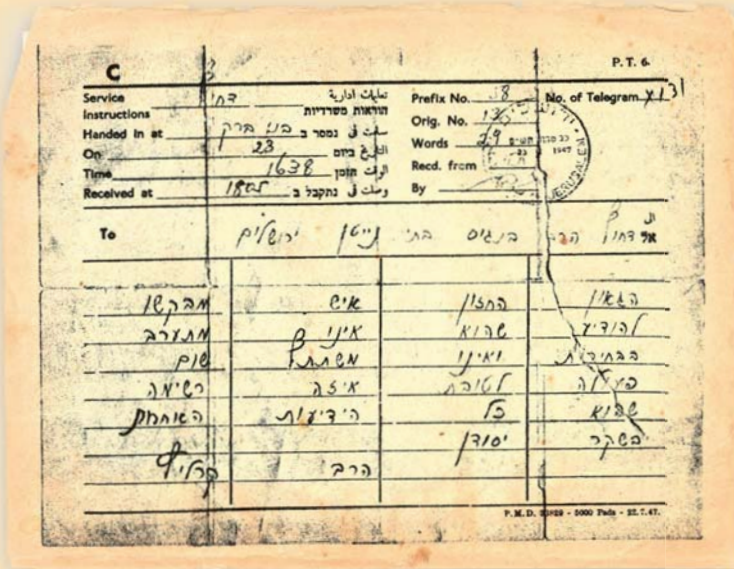
אתה תדביק ואני אשמור לכל ייראו

סיפר הר"ר משה עמרם גראד ע"ה בעת שלמד בישיבה הק' של מרן הגאב"ד המהרי"ץ דושינסקיא זצוק"ל בירושלם: היה זה בתחילת קום המדינה כאשר הבי"ד הוציא לראשונה את האיסור החמור להשתתף בבחירות.

בחורי הישיבות הקדושות התעסקו בהפצת דבר האיסור והיו יוצאים לריכוזים החרדים בארה"ק. בימים ההם בער אש הציונות כל כך עד אשר גם החרדים התקשו לשמוע דברי גנאי נגד המדינה, כך שכשר' משה עמרם יצא לבני ברק להפיץ ולהדביק את הכרוז בדבר האיסור בבתי המדרש, נזהר לעשות זאת רק בלילות. והיה מחזיק בכיסו את המודעות, נכנס לביהמ"ד לבדוק אנה ואנה אם אין איש שם לב לפעולתו מדביק וחומק לעבר ביהמ"ד הבא.

באחד הלילות כאשר הגיע לאחד בתי המדרש ראה שם רק יהודי זקן אחד. זקן זה הבחין שברצון בחזור להדביק את המודעות וגם הבחין שמתירא הוא שמא יבחינו במעשיו. ניגש הזקן לר' משה עמרם ובודק את טיב המודעות, ואומר: "אתה תדביק ואני אשמור לכל ייראו..."

ר' משה עמרם הציק מאוד לדעת מיהו היהודי הזה שסייע בעדו להדביק את המודעות, אחר כמה בירורים התגלה שאותו יהודי הוא לא אחר ממרן הגה"ק בעל החזון איש זצוק"ל. (זקניק ויאמר לך)

מברק שנשלח למרן הגרז"ר בענגיס בפקודת מרן החזו"א

בדידי הוי עובדא ששאלתי את מרן זצ"ל על ההליכה לבחירות לכנסת המינים, והשיב לי שלא ללכת.

> עדותו של המהנדס החרדי הר"ר שמואל טשורטקוב ממקורבי החזון איש, גבאי ביהמ"ד במעונו של החזון איש שפירסמה ברבים במודעות

לא נצחקן!

- מאת ירחמיאל ישראל יצחק דאמב, לונדון -

להלן הקדמה קצרה למאמרו המאלף של הגריי"י דאמב שליט"א, שהתפרסם בזמנו:

שכן הסכימו לחתום על הקו"ק לא חתמו כלל על כרוזים אלו אלא על נוסחאות אחרים לגמרי, אך דבר לא עצר בעד העסקנים הערמומיים כשתעתעו ברבנים להשחיל את חתימתם כפי ראות עיניהם - **אכן כבוד התורה במיטבה!**

ראוי לציין שעם כל פעולותיהם להרבות בחתימות בכדי ליצור חותם תורני לאגודתם, עדיין לא הצליחו לגייס רק מתי מעט מהמועצה"ת - ביתם ומבצרם.

בשתי הממשלות הראשונות, תש"ט ותשי"א, השתתפה האגודה בהקמת הקואליציה לכנסת, כשאיטשה מאיר לעווין משמש בשניהם כשר, אשר קיצה של השותפות בממשלה באה עם גזירת גיוס בנות, ומאז התבססה הדעת תורה שאין לאגודת ישראל לקבל תפקיד שר בממשלה.

לקראת הבחירות בתשי"א התפרקה החזית, והתאחדו לקראת הבחירות עם מפא"י, לאחר מכן בבחירות הבאות הוסיפו לכבוד המפא"י אות ד' ברשימת ג' - גד.

ר"י רוזנהיים וחבריו באגודה, מתוך לחץ ופחד שמא לא יצליחו להגיש רשימה נפרדת, פנו אל רבותיהם בבקשה שיוציאו קו"ק חריף ביותר, ולומר שמי שלא מצביע מבצע בגידה חמורה בה ובתורתו, אך הרבנים כנראה ידעו היכן נמצא גדר השפיות, ולא נענו לדרישותיהם, והוציאו קו"ק מתון בו קוראים להצביע וכו', גם בבחירות האלו חתמו רק חלק מהמועצה"ת, וזאת גם ללא דיון והחלטה מגובשת מהמועצה"ת, כך היה גם בתשט"ו ואילך, מה שמבסס את דברי מרן היואל משה על פי הרמב"ם שאחרי רבים להטות הוא כשמתאספים לפסוק ביחד מה שלא קרה אצל האגודה, ומאז ועד היום ממשיכים הם במדרון התלול הזה, ובדרך זו הם משכו את היהדות החרדית לתוך קלחת הציונות. וכשעומדים אנו מול גזירת הגיוס שרק השותפות של החרדים בממשלה היא היא אשר הביאה עלינו גזירה זו, אין לך עוול גדול מזו לתת את העץ בידי הגרזן בכדי שיוכל להניפו שוב עלינו.

בחודש אלול תש"ח התקיימה ישיבה אצל מרן הגרי"צ דושינסקיא זצוקללה"ה בשאלת ההשתתפות בבחירות, ישיבה שהסתיימה ללא תוצאות. אחרי החגים הוחלט באגו"י לכנס חלק מהמועצה"ת ליום ג' ז' חשוון לדון בשאלת החזית הדתית, אך כנס זה לא יצא לפועל - מאחר שנודע שכבר ביום ב' ו' חשוון חתמו עסקני האגודה על הליכה משותפת עם המזרחי לבחירות, ולמעשה לא הובא השאלה כלל לדיון במועצת רבנים כלשהו. בחורף תש"ט התכנסו הוועד הפועל העולמי והמרכז הארצי של אגודת ישראל לדון בשאלה אם להצטרף לקואליציה או לאופוזיציה אחרי הבחירות, והוחלט שהמועצה"ת והוועד הפועל יכריעו, אך בנוגע לעצם שאלת ההשתתפות בבחירות לא התקיימה ישיבת מועצה"ת כלל, כשפאג"י יצאה ברשימה נפרדת בהתנגדותם לחזית הדתית.

לקראת הבחירות האלו יצאו שלושה 'קריאות' הקוראים להשתתפות בבחירות למען רשימת ב' - החזית הדתית המאוחדת, ומן הראוי לצטט את דבריו של הרב צבי ווינמן מח"ס "מקאטאוויץ עד ה' באייר" בו הוא מגולל את תכסיסי האגודה מתחילת דרכה עד לשנותיה הראשונות שלאחר קום המדינה. ע"פ עדותו הוא פנה לחלק מהחותרים הידועים מגדולי התורה לברר על תוכן הנוסח שהופיע בקו"ק וכלשונוה "שזכינו לראות את הניצנים הראשונים של אתחלתא דגאולה עם הקמתה של מדינת ישראל", הרב ווינמן מעיד על תשובתם של חלק מהנשאלים שאמרו שכלל לא חתמו עליו, הרב ווינמן מגלה לנו את פשעי האגודה והדרך בה נקטו לטשטש ולהכניס את הציבור החרדי במערבולת הציונות, עסקנים מאותה התקופה סיפרו שהכרוז נשלח אל הרבנים עם מודעה שמי שלא יתנגד סימן שהוא מסכים, הפעולה מצמררת ומקוממת, אך זוהי כנראה - מסיים ר' צבי - הסיבה שחתירתו של הרב מנחם קופרשטוק ז"ל מופיע בין החותרים למרות שהוא נפטר כשנתיים וחצי לפני כן - הוא פשוט לא יכל להתנגד. כך גם מבסס הרב ווינמן שגם אלו

א

ימי התגברות החושך לנגדינו, שוב מבלבלים ומסיתים להתכלל בתוך כפירה הציונית, שוב משמיעים לנו לאמר, כתבו לכם על קרן קלפי הבחירות שאין לכם חלק ר"ל בקדושות ישראל ובחירתם לעם סגולה, אלפים מישאל יצערו להקלפי להחליף זיקי אמונה הקדושה באמונה הציונית ר"ל ולהודות על מדינתם.

הכרוז נשמע מהגדולים השונים, חדשים וגם ישנים, כרוז קרי בחיל! קל קרנא ומושרקויתא וכל זני זמרא פלחון לצלמא! השקרים ושקרי שקרים מתרבים. המינות מתפשט גם חלל האויר מלא זוהמה, שארית ישראל החלש והדל מעומדים שוב לפני נסיונות חדשות. כל ההסברים לא יועילו בימי זעם הבחירות הטמאות, כל הראיות וכל ההוכחות וכל דברים

בכדי ליסד הצלם ע"פ תורה או בהשם אשר הס"מ בעצמו קבעו "מדינה על פי תורה". אמרו אז שלזה צריכים כוחות מאורגנים בשיתוף כל מיני דתיים בחזית דתית מאוחדת, גם לרבות המזרחי הישן והפועל המזרחי, הצלת התורה נהלה אז ע"י אלי' מאזור האגודאי ומשה אונה הפועל המזרחי, החוב קדוש על הצלת התורה מגוון זה הכיל חוזק גדול ונתמך מן פסוקים ומאמרי חז"ל ע"י הגדולים מן המזרחי החדש והישן יחד. הצלת התורה זו בהנהלת הרב לעווין והרב פישמאן באחדות, נשכח בימי בחירות כנסת מינים השני' לצערן ולדאבון לבם של הדתיים שלנו. האגודאים מתאוננים: לקול מצהלת המפלגות החילונית נתפרדה החזית הדתית המאוחדת,

הפשוטים והממשיים לא יכנסו באזני ההמון המשוכר בשכרות זרם ההסתה לע"ז, ואין לקוות על שינוי בדעת ההמון מאת כל מאמץ מצידנו להודיע האמת הברור נוסף על זה חוסר האמצעים, מיעוט מספרנו ותשות כוחנו, ומי יעמוד נגד הרע הכולל בעת שליטתו, בימי ההסתה הגדול באחרית ימי עולם.

אין אדם חוטא אלא א"כ נכנס בו רוח שטות. חוץ מן רוח שטות המיופה והמחוזק בהשפעת כח השטן אין להלום הרצון וההגיון של שומר תורה להשתתף בבחירות עבודה זרה הציונית. כל הטעמים השטחיים שבהם השתמשו הדתיים האגודאים להסית את שארית ישראל להתפגם ולהשתתף בבחירות, נתכחשו מפעם לפעם ע"י המסיתים בעצמם, בעת בחירות כנסת מינים הראשונה השתמשו השכירים האגודאים במטרה

והצליח מעשה שטן וכו' אגודת ישראל נלחמה כל הזמן לקיום החזית הדתית תוך ויתורים שונים וכו' (המודיע כ"ח סיון תשי"ח וכ"ט סיון תשי"א) בבחירות לכנסת מינים השני' נמסרה הצלת התורה לידי אנשי איטשה מאיר ופא"י בלבד, למיעוטי אנשי מזרחי הישן שהדעת תורה של הגדולים לא בחרה בהם עוד להצלת התורה, כיון שהפועל המזרחי מאסו באיטשה מאיר וגרוריו.

ב

ההסתה בימי בחירות כנסת מינים השני' היתה שרק איטשה מאיר ופא"י בידם להציל את תורה"ק "רק בתאים הגבוהים של הממשלה אפשרית ההשפעה וההצלה" אמר איטשה מאיר, ע"י אגודת ישראל בזמן שהם לעצמם לבדם, יהדות החרדית המאורגנת היחידה, מצוה עלינו באמונת חכמים אמונה בחברי מועצה"ת, לחזקם לקומם ולהדרם להגדיל כסאם ומשכורתם, ואם כי בעלי מסירת נפש האגודאים נתפרדו אז לשלש כיתות החוב קדוש ה' להשתתף בבחירות. הדעת תורה של הגדולים, לא הוקיעה את פא"י וגם המה נכללו בהחוב, כיון שראו ברוח קדשם כי אפשרית הצוותא גם אתר הבחירות ועל ידם תצמח הישועה ואיטשה מאיר יכנס וישב על כסאו במשרד הסעד, המסירת נפש וההצלת התורה במקומה עומדת.

מעשה של גיוס נשים דחתה את איטשה מאיר מהממשלה, ורק אחרי דחיתו מהממשלה נדחתה הגזירה לפי שעה מתוך לחץ יהדות החרדית בכל העולם כולו, הלחץ הזה דחה את הגזירה וגם את איטשה מאיר מכסאו. הנ"ל נתפרד במכתב לבן גוריון לא אהב את איטשה מאיר עוד. ולא הכניסו לממשלה גם אחרי שנדחתה הגזירה של גיוס נשים בכדי להראות שהדתי הלוח אינו משפיע עליו כלום, לא עם כניסתו ולא עם התפטרותו.

בימי בחירות כנסת מינים השלישית שמענו אחרת לגמרי, שרק ע"י שהייתו של איטשה מאיר באופוזיציה' כל זמן שירצה בן גוריון, תהי' הצלת התורה נגמרת אבל המסירות נפש של באי כח הגדולים הולכת ומתחזקת. אחרי מו"מ ארוך של חלוקת קנאה תאוה וכבוד בין איטשה והפא"י התריעה דעת תורה של "הגדולים" את תרועת שמחה שרק בהתאחדות פא"י ואיטשה הישועה קרובה לבוא, והחוב קדוש נתיסד אז בתוקפו, וכל מי שאינו משתתף בבחירות חבר הוא לאיש משחית. בימי כנסת זו נזרזו גזירות שונות ונפרץ חומת השבת באופן רשמי, החוב קדוש והמצוה להשתתף בבחירות פועל רק בימי הבחירות, לאחר שהשיגו הנבחרים הכסאות האפשרות, אז רק שטף מינות וחנופה לאדוניהם הציונים מפרנסיהם נשמע מפייהם, פוגמים הנפשות ומטמאים הלבבות, כפי ההזדמנות והתנאים המחייבים חנופה זו או אחרת לנותני

פשתם וצמרם, גם הגדולים אינם פועלים אז מאומה.

ג

בימי בחירות כנסת הרביעית, שוב התחילו הגדולים עם דעת תורה אשר עמם לפעול ולהשפיע. האחדות שבין איטשה ופא"י נחלש מאד כי לא יכלו להתפשר עם הכסאות והמסירת נפש. אחרי מו"מ ארוך אחרי אונאה ורמאות שכל אחד מהצדדים רימה לחבירו, בשעה מאוחרת בלילה האיר החוב קדוש! בחורים עם פיאות עמדו על המשמר לילה הזאת, ואחרי ההסכם של כסאות פרצו בשמחה וריקודים בפתאות יתירה, ברוך מרחיב גד! הגדולים בעצמם שמחו ביותר מן ההישג הזה וכן פרסמו בכרוזים "ב"ה הצליחה מועצת גדולי התורה" חוץ מן ההצלחה הגדולה הזאת מצאו טעמים חדשים ג"כ כנהוג בכל בחירות, הטעם של חזיר ושל מיסיון התחדש כרגע, העיקר לעקור את הפצת החזיר ומסיון, אם כפי הודעת "מחלקת הסברה" של איטשה מאיר נתוסף ונתחזק המיסיון למרות הצלחת מוגה"ת ומסירת נפש של הנציגים הידועים, אבל היו הטעמים הללו מוצלחים לפחות דעת ההמון, כי חדשים המה, גם כל נפש מישראל סולדת לשמע טומאת החזיר ורק נציגים אגודאים מסוגלים למלחמה זו אם כי שאר הדתיים ג"כ לא שכחו מהנשק המוצלח הזה של החזיר. כדאי לציין כי מועצת "גדולי" התורה בעצמם השתמשו בזה, ופנו אל... הקונגרס הציוני בדעת תורה שלהם, כי הקונגרס יעזור למלחמת החזיר, אולי אכלו ע"י זה יותר ובאופן זה קיימו מצוות הגדולים לבערו.

הגדולים הכריזו הפעם "חוב גדול" תחת החוב קדוש, ומלבד הטעמים החדשים והצורה החדשה של החוב, נוסף גם ענין חדש לגמרי, לאחר פטירת הגאון החסיד מברסק זצ"ל זייפו מכתב מהגאון ז"ל בודון!! כאילו הגאון מברסק ז"ל שינה דעתו ח"ו וצוה להשתתף בבחירות ע"ז לטובתם של השכירים האגודאים, הזיוף ה' נראה לעין כל מבין, מדוע נתפרסם המכתב הזה דוקא אחרי פטירתו ז"ל? מדוע לא תמך בהשכירים בבחירות הקודמות? מדוע נמסר המכתב לידי הזייפן לורנץ ולא לבניו שליט"א? מדוע לא ידעו מזה כלל בניו שליט"א ובאי ביתו? מדוע נכתב כפי התאריך של לורנץ "שלהי תמוז" שלושה חדשים קודם פטירתו? מדוע סתם שלהי תמוז ולא יום מסוים בכדי שיהי' אפשר להזימו? מדוע לא נזכר בכל המכתב להשתתף בבחירות לטובת השכירים במפורש? מדוע לא עשו השכירים משפט נגד "הצופה" של המזרחי הישן שפרסם באופן רעשני שהמכתב הזה הוא מזויף? מדוע לא פרסמו השכירים הזייפנים פקסמיליה מהמכתב עם חתימת ידו של הגאון זצ"ל? אבל כל זה לא

מנע את השכירים האגודאים וגם את הגדולים מלהשתמש עם זיוף הזה, טעם חדש לבחירות חדשות, כדאי לציין כי יו"ר האגודה בארה"ב רב חריף ומפולפל משתמש גם היום עם "הכרעה" זו לטובת נצחון בעלי המסירות נפש שלו הנציגים הידועים וכו'.

ההצלחה הזו של הפשרה לכסאות בין פא"י ואיטשה מכוחם של הגדולים לא נמשך זמן כביר, בן גוריון מאס באיטשה מלשמשו והכניס מינץ ע"ה תחתיו, נתבטלה הצלחת הגדולים וגם מטרת חייו של איטשה דנן לישב בממשלה, איטשה גייס גדוליו לבני ברק ושם התקיימה המחאה והזעקה הנוראה נגד פרצה הגדולה הזאת מניעת כסא מאיטשה, שם הודיעו בפירוש ללא כל בושה: שענין הבחירות זהו הענין של הגדלת כבודם של הגדולים, כבודם מתגדל בעת שדבריהן נשמעים ואלה הם דבריהם, הכסא בממשלה והממון הנלווה לזה שייך לאיטשה ולא לאחר דברים הללו המה דברי תורה ברורים שהגדולים עסוקים בהם זה זמן רב לבססו בכדי להציל את התורה, כבודם של הגדולים משוור בכבודו של איטשה הוא חופף עליהם בהמודיע והמה חופפים עליו.

ד

הרבה טעמים נאמרו להשתתף בבחירות, ולישב בממשלה, בכדי להשפיע בתוך תאים הגבוהים של הממשלה, לישב בממשלה ולהשפיע שמה עם אהבת ישראל, לדבר על לבן גוריון וחבריו שיחזרו בתשובה בסגנון אגודאי. להשתתף בבחירות להראות מספר הבחורים

דעת

מרן הגאב"ד רבי זעליג ראובן בענגיס זצ"ל

אין להשתתף כלל בבחירות ובמהלכה, ואשרי האיש אשר לא הלך וגו', ופחד האחריות גדולה ונוראה מאד.

טבת תש"ט

זעליג ראובן בענגיס

כ"ק מרן אדמו"ר מסלאנים זצ"ל

כל מי שישתתף ויקח חבל בבחירות אסורות אלו ידע כי בנפשו ונפש בניו ובני ביתו הוא קובע.

תמוז תשי"א

מרדכי חיים סלאנים

הדתיים כמספרם של המק"י, שהנציגים הדתיים ילחמו בהכנסת בנאומיהם ובחניפותיהם ובעיקר בעת ההזדמנות שהשכירים יש להם הכרעה לטובתו של בן גוריון בעת שצריך להם, על ידי זה יפעלו גדולות וכו' וכו', אם ישנם להטעמים הללו. ושם הגדולים בעת ייסדם החוב קדוש והחוב גדול חשבו כי הטעמים הללו מכריעים, מדוע לא יבצע המשימות הגדולות והמטרות העיקריות הללו ראשי הפא"י? הלא מר מינין ע"ה הבטיח הישגים הללו בדמותן וצביונם וכן הראה בעליל שצועד בצעדים הללו עצמם כמו איטשה הקודם לו, מדוע לא הרשו הגדולים אותו לעשות המסירות נפש ולהוציא מכח אל הפועל הדברים העיקריים הללו להציל את התורה במסירות נפש בתוך גוב האריות? "הגדולים" בעצמם הראו לנו בבני ברק ברוב זעמם ובמחאה על כבודם כי כל הטעמים הללו המה הבל הבלים, כל ההצלות משמשים רק לסנוור עיני הקהל, הגדולים בעצמם גילו לנו שהכל שקר והתול, המה בטלו בביטול גמור את כל המטרות והמלחמות האגודאיות הללו, המה גילו לנו בבני ברק כי רק טעם אחד ישנו בכל הבחירות הראשונות השניות השלישיות הרביעיות. טעם אחד המבריה מן הקצה אל הקצה, טעם העיקרי היסודי האמיתי להשיג כבוד וממון עבור איטשה מאיר יקיר שביקרים, ילד שעשועים שכל בית ישראל מחוייב לדאוג עבורו להשתחוות רח"ל לעבודה זרה עבורו, לעבור לשמד הציונות עבורו, לחנך בניהם בחינוך של כפירה ומינות בכדי שהוא יירש

תורה

הגה"ק אב"ד הרקוב זצ"ל

אין ללכת לבחירות בשום אופן והשתתפות עם הנהלה ארצית ומקומית עם כופרי התורה והדת.

תשרי תש"ט

אברהם י. משה סלמן מהרקוב

הגה"ק רבי צדקה הוצין זצ"ל

אסור לכל בר ישראל אשר רגלי אבותיו עמדו על הר סיני שישתתף חלילה בבחירות לכנסת המינים ואין שום כח בעולם אשר יתיר באיזה אופן שהוא תוקף האיסור הנורא הזה.

תמוז תשי"א

צדקה הוצין

הכבוד של מציל ומחנך בכדי שעל ידי חינוך הזה יושפע ממון במישרין ובעקיפין לצורכו, איטשה מאיר זהו הטעם האחרון וגם הראשון גם לרבות כבודם של הגדולים בעצמם שהוחלט שמה כי פני מועצת גדולי התורה כפני חמה.

ה

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעת הוד קולך גם כל העולם כולו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות וכו', זה הכל מכוון לדבר אחד שאיטשה מאיר יהי' שר בממשלת הס"מ דווקא הוא ולא אחר. כן הכריזו הצדיקים ביום חג הקדוש של שבועות העבר זמן מתן תורתנו הק' שביום הקדוש הזה צריכים לקבל עליהם כל היהודים לעשות בגוף ונפש למען הבחירות, ללכת לבחירות עבור איטשה הוא מצוה כמו הנחת תפלין הכריז גדול אחד, צדיק אחד בכרוזו מבאר שכל מי שאינו הולך לבחירות מנתק עצמו מהשורש ומי שהולך לבחירות מבטיח לו עולם הבא, "חוסו על נפשתיכם תנו כבוד לתורה וטוב לכם ולבניכם בזה ובבא! ע"כ לשון צדיק. כל מי שהולך לבחירות ועוזר לאיטשה הוא בכלל ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת כותב גדול אחד, וכן יש ליתן ממונות מעשר לטובת קרן הבחירות ובלבד שלא הקדיש המעות הללו למצוות אחרות פרסם רב אחד, בכל אופן קרן בחירות איטשה הוא מצוה, לקיים בהמצוה הזאת מצות מעשר, הכי אפשר להלום דברים בהגיון אנושי? הכי אפשר לכלכל השתוללות פראית כזאת? הכי אפשר שאנשים מישראל שאין להם החשבון של כבוד וממון ישמעו לדברים כמו אלה, אם לא בהרוח שטות שמתלבש בהאדם בעת החטא, רוח שטות שדברו עליו חכמינו ז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות.

חשבונם של הגדולים בעצמם לפי שטחיותם יש להבין במאד. המאמץ הגדול שלהם בעונת הבחירות ובפרט בבחירות הנוכחיות, הגוזמאות וההפלגות שמפרסמים כהיום במצוה רבה "איטשה מאיר" את, הקדושים שיוצאים מקדושתם ונעשים תעמולני בחירות פשוטים זה חשבון ברור ובהיר. נצחונו של איטשה מאיר זה נצחון עצמם, מי ששומע לדבריהם לבחור באיטשה נגד כל הגיון שכלי הרי הבוחר הזה מכיר בדבריהם כדברי גדולי ישראל יש להאמין ולהכנע מעל כל חשבון והכרה. מי שהולך לבחירות עבור ג' מכיר בהם שהמה גדולי ישראל, באותה שעה שבוחרים באיטשה וגורויו לנציגים בכנסת המינים בה בשעה הבוחר בוחר בהם לגדולי ישראל, הבחירות המה בחירות בכפלים בנציגים לכנסת ובחברי מועצת גדולי התורה לגדולים, אלה נבחרים "לגאוני הדור" ואלה "לצדיקי הדור"

והנה לקינו בכפלים ינחם ה' אותנו בכפלים.

ך

כן החשבון של השכירים עצמם יש להבין בנקל. הבחירות והכסאות המושגים ע"י הבחירות זה כל מה שיש להם, זה פרנסתם, זה מחייתם. וזה כבודם, בלא זה אינם קיימים כלל בלא זה גם סמיכת הרבנות שלהם תבטל, יתבטל "הרב" לעוין יתבטל "הרב" לורנץ. כן אפשר להבין ביותר קו התעמולה שלהם לבחירות שהולכים וכופלים פעם אחר פעם הענין של משמעת לגדולי התורה, דבר זה לא ימוש מתוך פיהם ללא הפסק יום אחד עד כדי גיעול נפש כי באמת אין להם שום דבר במה להופיע לעיני הקהל. כל מפלגה יש להם מצע ופראגראם מה שרוצים מה שמשיגים ומה שחושבים. השכירים האגודאים שלנו יודעים שאינם רוצים כלום, שאינם חושבים כלום, ומשיגים רק השגים בהמודיע ר"ב במחלקת ההסברה" הנוצר ממונות חינוך עצמאי בעת הבחירות. יודעים המה השכירים שלנו, שהקהל הרחב יודעים גם כן שהמצע שלהם, האידיולוגי שלהם, המה כסאות בעירי' ובכנסת ולעת רצון גם בממשלה, א"כ ההכרח להופיע בהטרור של משמעת לגדולי ישראל, ובעיקר, אמונת חכמים. כלומר למעלה מן הדעת וכנגד הדעת. אפי' שיאמר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין. ואם כי עד הנה אמרו לנו הגדולים רק על שמאל שהוא ימין התירוץ בצדו אמונת חכמים להאמין בהם ללא קושיות. אם אתה רואה שהכל תלוי בכבודו ושכירותו של איטשה, והאיך אפשר להתכלל בתוך העבודה זרה הציונית בשביל זה, התשובה לכל זה אמונה! כלומר הגדולים הם גדולים כ"כ שרק אמונה בדבריהם ללא כל חשבון הוא המינימום הנדרש ואם לאו אתה אפיקורס ופוקר בדברי חכמים הללו. הנשק של אמונה והגדלת כבודם של הגדולים הללו משתמשים בו השכירים בכפלים, אם להפחיד ולפעול בזה על המון התמימים המתפתים והמתפחדים מהשקר הזה, וגם דבר זה פועל על הגדולים בעצמם המשיגים תשלום מלא עבור עבודתם, ומכח זה אין להתפלאות על היגיעה הגדולה במשרד "העליון" של אגודת ישראל איך לסדר שמות החותמים בהכרוז של החוב וגם אין להתפלאות על הבקשה והדחיפה של אחדים להיות חתימותיהם נכללים בהכרוז של הבחירות כי דבר זה קובע ביותר.

אם לא בהרוח שטות שהשטן מטעה, הלא יש לשאול שאלה פשוטה, וכי באמת להגדיל כבוד התורה מותר לבזות דבריהם של הגאונים מרי קרתא דשופריא? וכי באמת הגאון מרן מהרי"צ דושינסקי זי"ע השומע לדבריו הרי הוא בכלל מבזה גדולי התורה? מרן הגאון מהרז"ר

בענגיס זײַע שחתם כמה פעמים על איסור להשתתף בבחירות, הכי באמת השומע לדבריו הרי הוא מבזה גדולי התורה? וכי הגאון הצדיק רמ"ח מסלאנים זי"ע הגאון הצ' רא"א מייזעס זי"ע והגאון האדיר ר' יונתן שטייף זי"ע שאסרו להשתתוות לעבודה זרה עבור איטשה מאיר, השומע לדבריהם הרי הוא בכלל מבזה את התורה? וכן להבחל"ח דברי הגאונים הבדי"צ שליט"א שאסרו לנו מפורש להשתתף בבחירות השומע לדבריהם הוא באמת בכלל חבר לאיש משחית? או זקני חכמי ירושלים הגאון ר' מרדכי לוי (שליט"א) [זצ"ל] הגאון ר' מרדכי העריס (שליט"א) [זצ"ל] הגאון ר' יוסף דינקליס (שליט"א) [זצ"ל] הגאון ר' מתתיהו דייזיס (שליט"א) [זצ"ל] ועוד עשרות מחכמי ירושלים וכי ערכם נופל מן אלה הגאונים והצדיקים מועצת החותמים שיש לשמוע לדבריהם ולהאמין בהם בגדר לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך, אפשר כי שמואלביץ וחברוני החדשים המה המכריעים? אבל סוכ"ס הגאונים החדשים הללו אחדים המה נגד הרוב. וכי יהי' זה פגיעה בכבודם שהרבה גאונים כאלה במספר, דעתם דעת תורה לבחור במזרחי, וכי יש מספר לגדולים, שדורנו הנוכחי נתברך בהם.

ז

מרן של כל בני הגולה הגה"ק מסאטמאר גאב"ד ירושלים (שליט"א) [זצ"ל] כתב חיבור ארוך בראיות ברורות מיסודן של דברי חז"ל והפוסקים, בירור דבריהם בבחירות הלכה למעשה, שאסור באיסור גמור מצד מצוות התורה להשתתף בבחירות עבודה זרה הללו, כל ההלכות השייכים להלכות עבודה זרה נאמרו על הבחירות הללו שהמה ואבירייהו דידהו ביהרג ואל יעבור. וכי השיב אחד מהחותמים איזה תשובה נגד דברי תורה האמיתיים הללו? וכי יש להם להגדולים שום ראי' להיפך מדברי תורה"ק המבוארים בהספר ויואל משה? וכי יש לו לכבוד הרב הראש החותמים, רב בקי ומפולפל, איזה ראי' הנבנית עפ"י יסוד תורה"ק נגד דברי התורה הברורים המבוארים בספר היחידי של הדור הזה הס' ויואל משה, חוץ מן ההגיון המבואר בהמודיע, חוץ מהדברים שלוחש איטשה מאיר לגדוליו אין מפרסמים הגדולים בכל מיני הכרוזים שלהם הן מתוצרת הארץ, והן מתוצרת ארה"ב, אלא דברים שלבלי המודיע רכשו להם הידיעות והנמוקים הללו לפני כמה שנים. הלא גם הנוסח שעליו חותמים כל הגאונים והצדיקים שעל דברי הנוסח הזה נאמו: לא תסור מן הדברים אשר יגידו לך, הלא זה נוסח עתונאי מובהק והכל יודעים ורואים שכל מלה ומלה היא עתונאית בכדי ליקח ולפתות דעת ההמון והנשים, אם היה אפשר לפתות ולהפחיד בחוב קדוש הלא החוב קדוש היה דעת תורה, אם כבר החוב קדוש ללעג

ולקלס ממציאים חוב גדול וזה הי' דעת תורה לפי שעה כרגע זכינו למזל טוב לחוב גמור! ברוכים הם "הגדולים" דיהבא לעם תליתאי, ביומא תליתאי, רשימא במנינא תליתאי, לזכות את כנסת המינים בניציגים תליתאי, ע"י חוב קדוש במהדורא תליתאי.

ח

אין באפשר לנצח בטענות הכי נראים ונרגשים את הרוח שטות המתפשט בעת שכח הטומאה יוצא לפעול בורם הבחירות הטמאות, יהי' הטענות כל כך צודקים, כל כך נכונים ואמיתיים שגם נער קטן יבין בהם, אבל הנצחון עם כל האמת שבידינו בלתי נשקף ומקווה כלל. לא לנו הנצחון בימי חושך הללו, לא ח"ו מצד חולשת האמת שבהשליה להשתתף בצינות ובבחירות למוסדיהם אלא אדרבה מפני ענין הצינות בעצמה שקשה עלינו לנצח בימי שליטתה. השתתפות בבחירות מוסדות המדינה הצינית עם כל הטעמים השטחיים, והשפלות הששכירים האגודאים ומשמשיהם נדחפים עבורם אינם מספיקים לבלבל אלפים מישראל בבלבול כה עצום, אם היה באפשר לרמות פעם אחד אבל איך יכפול הדבר הזה חמשה פעמים בעת שכבר הדברים בולטים כ"כ ודוקרים העינים, אם לא בכוחו של השטן כח הטומאה העצום המתלבש בשטות זה, ובחטא פלילי הזה שהרבה נכלל בו.

ההשתתפות בבחירות מוסדות המדינה הצינית. זאת היא ההכרה בעצם ענין המדינה, והבחירות בניציגי האגודה היא ההכרה באותן הגשרים שהמה מגשרים את הכפירה הכוללת ללבנות בני ישראל. השטן וכח הרע הכולל מתאמץ שהכפירה הצינית תתבסס ותקבע בלבן של ישראל, ההכרה הזאת במדינה הנשרשת בעת הבחירות זאת עקירת עצם הקדושה מהנפש בשורשה. ההכרה במדינה הרי זה פתח לכל הטומאות ובטול התורה הנקשר בהכרה זו. עצם ההכרה במדינה זאת היא ההכרה בכפירה הצינית שאין טומאה כמותה בעולם, העוקרת את כל האמונה בקדושת ישראל ביציאת מצרים וכו'. לא כלפי מחללי שבת או פוקרי עול תורה ככאן הדבור, אלא כלפי הדתיים, המצילים החרדיים ביותר, כיון שמודים המה במדינה המה מודים שמהות עם סגולה זוהי מהות טבעי ארצי גויי, גורלנו מסוכב ומסודר באותו הסדר שכל גויי הארץ מסודרים בו, אלא באשר שהמה שמרניים ודתיים מלווים לכל ההגיון הציני הזה גם מצוות מעשיות. אפשר שזאת מצד חסרון הידיעה, האסון הנורא בימי החושך הללו הוא שעצם עיקרי האמונה אינם מובנים וידועים לכל, לבלרים קטנטנים וריקים מטפלים בעניינים הנוגעים לשרשי השרשים של קדושת ישראל. לא זו בלבד שהמה מטפלים בעניינים אלו, אלא שדבריהם נשמעים ומקובלים

לפני ציבור הרחב. האגודאים ולבליהם וכן המזרחיים הקודמים להם שומרים מצוות מעשיות המה ובעודם מדברים על שמירת מצוות התורה הרי המה מופיעים בצורתם של יהודים חרדיים, ונחשבים כדואגים עבור שמירת התורה, ובה מתקבלים כעל חוג חרדי אם כי יש חלוקי שיטות בצורה של הגישה, אבל סו"ס זה חלוק בתכנית אבל בדרך כלל מקובלים המה כעל חוג חרדי.

ט

האמת הברור שההודאה במדינה ובכפירה הצינית גם מצוות מעשיות שעודם מחזיקים בהם נראים ג"כ במראה הכפירה הזאת בעצמה שכל ענין הקדושה נעקרת לאט לאט גם מקיום מצוות מעשיות הללו. כיון שכל ענין של כנסת ישראל הוא ארציית וטבעית לפי כפירה הצינית, גם "על פי תורה" של גישה זו מוכרחת להיות מאותה הצורה עצמה רח"ל, והכל הולך אחרי הנקודה בעצמה שבהודאה במדינה נעקרת הענין האלקי שבכנסת ישראל והענין האלקי מקדושת המצוות רח"ל. הענין הזה הוא רחב וכולל וקשה להכילו במאמר קטן, אבל הדברים ברורים למדי לכל מבין ומרגיש. הכפירה הצינית היא עיקרית וכללית המכוונת מול עצם שורש קדושת ישראל, זאת היא השורש לענפים המרובים הגדלים והמסתעפים מן שורש גרעין זה, לפי ערך עומק טומאה זו כן מתגדל השפעתה והיקפה, השטן בימי שליטתו בימי החושך הללו מתאמץ לפשט כפירה ציונית זו בכל ההיקף של כנסת ישראל בלי השאיר שריד רח"ל, לשטוף הכל אפי' האי הקטן הנשאר

דעת

הגה"ק רבי מרדכי העריס זצ"ל

מתחבר הוא על ידי עם עוקרי תורה"ק ר"ל, ומשתתף עם המורדים במלכות שמים בריש גלי, ונושא באחריות על חילול שמו יתברך.

תמוז תשי"א

מרדכי העריס

הגה"ק אב"ד ריסקווא זצ"ל

באנו לעורר את כל אחינו בני ישראל הנאמנים לה' ולתורתו הקדושה לבל ילכו להבחירות.

אב תשכ"א

אברהם שלמה כ"ץ

לפליטה מתי מספר יהודים הנאמנים לה' ולתורתו. ליהודים חרדים מלביש השטן הציונות וההודאה במדינה באורחות עקלקלות, שבילים שונים ממציא השטן להוביל בהם השפעה הארסית הזאת. השטן מוביל את הציונות גם בטעם של תורה בדקות וגם בדקות מן הדקות. בעת הבחירות כח הרע מגייס את כל לגיונותיו ופועל בהענין העיקרי הזה להביא את ענין המדינה לתוך לבן של ישראל בכל האמצעים האפשריים. מתחבולותיו של השטן להעמיד את ענין הבחירות שהם הם ההכרה במדינה כענין של שיטה ודרך להצלת תורה. ליהודים החרדים החפצים בתורה מעמיד השטן ענינים תורניים שבעבורם יש להשתתף בבחירות, ומתוכן המשמעת לגדולי ישראל והמלחמה עבור הצלת התורה. אין באפשרו להתוודע כל מיני מחתרת שעל ידם פורץ בלבם של ישראל עם טומאת המדינה שבידו אבל זאת ודאי וברור שרק על שארית ישראל אשר עוד לא כרעו לבעל לטש הס"מ את עינו לצודן בפח לבושים תורניים, שמלביש בהם הכפירה הציוני זו.

קלחת הבחירות עם כל השטות והשגעון להאמין לדברי הגדולים שאיטשה וגרוריו יצילו את הדת בישבם בכנסת המינים ובממשלתם, מכלת את הגרעין העמוק הזה להכיר במדינה. ככל המהלך של בקשת כבוד וכסא מהציונים שזאת עיקר מטרת שליחי השטן האגודאים הללו, בכל ההתפרצות של מאמץ נצחון מאת הגדולים. בכל הענין של כסות עינים להעמיד

תורה

כ"ק מרן אדמו"ר מפשעווארסק זצ"ל

לבל ילכו להבחירות שלא לעבור ח"ו על האיסורים החמורים המסתעפים מזה. אלול תשי"ט

הק' משה יצחק מפשעווארסק

הגה"ק אב"ד שאפראן זצ"ל

המשתתפים בממשלת מדינה זו, עתידים ליתן דין על כפירה זו הכוללת ממעשיהם, ואוי לאותה בושה.

אלול תשי"ט

הק' שמעון ישראל פאזען

בפני הקהל ההשתתפות בבחירות "לשיטה" ומחלוקת הפוסקים, בכל הכיסויים הרבים הללו, אי אפשר לו לכה הרע לכסות על עצמו לגמרי למרות הכיסויים והבלבולים הרבים, זאת מחסדי ההשגחה העליונה שכל הרוצה להשאר באמונתו יהיה באפשרותו לראות האמת כמו שהוא, ולהבין בענינם של המסיתים האגודאים שליחי השטן הללו מה שבאמת יש להבין בס.

גם בבחירות הנוכחיות שכל המקהלה משמיעים רק אמונה בהגדולים ונצחון נגד פא"י, אבל כן משמיעים העיקר ג"כ, נביא רק קטעים בודדים, האגודאי אברמוביץ סגן מפא"י בעיריית תל אביב דרש בבית הכנסת הגדול ביום העצמאות ואמר: "אחרי שנות אלפיים זכינו להקמת המדינה ולהתגשמות דברי הנביאים בהר ציון יהיה פליטה וכו'. המציל מנחם פרוש אומר ברדיו הציוני ד' מנ"א "התנועה הציונית וכו' הוציאו נטיעה אחת - לאומית גרידא - אבל לאומית בלי תורה היא כגוף בלי נשמה". הממלא מקום ש. י. גרוס ברדיו הציוני י"ב מנ"א אמר: "רבי המדינה מנסים לטשטש את יצירתנו המופלאות במשך תקופת הגלות ולזלזל בערכים נעלים אלה, מצער ומכאיב כשמנסים לטשטש את תחינתו הלאומית שראשיתה ביציאת מצרים ומתן תורה!!". גם בבחירות הקודמים לא מנעו מלהודיע את עצם כוונת השטן שמכחו משתלחים. איטשה מאיר לעווין היר"ר של הגדולים אומר:

"שבתקופה מופלאה זו, אשר בה החל מתגשם חזון קבוץ גלויות שעליו חלמו אבותינו אלפי שנים וכו' בתקופה זו הוקמה המדינה והחלו חזון קבוץ גלויות וכו' כולנו כאן מודים לד' על הניסים הגלויים שזכינו לראות וכו' אנו מודים לד' על הקמת המדינה ומפעל קבוץ גלויות "עלינו לדעת ולהסביר לעצמנו כי מדינת ישראל על פי תורה זהו צעד לקראת הגאולה וקידוש השם הכי גדול".

(נאומו לעווין המודיע כ"ה תשרי כ"ו חשון ג' אדר תשי"א)

הרעיונות האלה לבסס את ענין המדינה והלאומיות בקרב ישראל זאת עיקר מגמת כח הרע להנצל מן ההשתתפות בבחירות, וכן ליהודים חרדים אשר דברים גלויים כאלה המה גדולים משיעור בית הבליעה שלהם, הכרת המדינה בלבוש יותר חזק של תורניות ממציא להם השטן בכדי לכלות את הכל.

ההתקרבות של ענין המדינה ליהודים חרדים זאת העיקר של טומאת הבחירות והתאוה המשונה המתפשטת להשתתף בבחירות שזהו החטא שנוול ממנו הרוח שטות. ומי יבוא לערער על החוב קדוש, החוב גדול, החוב גמור, על דעת הגאונים והצדיקים להחזיק בנציגים הללו הידועים ליראי ד' לפשט ולפרסם טומאה

העמוקה וכפירה בכל הי"ג עיקרי אמונה, כי צריכים תורה עם לאומיות, מתן תורה ויציאת מצרים המה ראשית לתחייתנו הלאומית, ומדינת ישראל על פי תורה זהו צעד לקראת הגאולה ובה מתגשם חזון קבוץ גלויות שעליו חלמו אבותינו אלפי שנים. וכי אין להפריש מעות מעשר עבור מצוה רבה הזו? וכי אין זה בכלל ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת?

וכי באמת שכחו החותמים הגדולים והצדיקים את כל מלחמתם של גדולי ישראל האמיתיים זי"ע נגד שמד הציוני שראו בטומאה זו סכנה לקדושת ישראל ולחמו בה יותר מן שמד הנצרות. וכי באמת זאת הכל בטל ומבוטל נגד האמונה במועצת גדולי התורה, שגם המה בעצמם חתמו על ביטויים ציוניים והתקרבות למדינה בהזדמנות שונות? וכי באמת יש לסמוך על לבלרי המודיע ונמוקיהם שאין כאן עוד ציונות כיון ששם חדש נקבע על הציונות הטמאה ונקראת בשם מדינה, ציונות בפועל וכי באמת יש לסמוך על הגאון מר בן גוריון שהחזיק בפסק דין של המודיע שאין כאן עוד ציונות אלא מדינה וכי זה מכריע? וכי אין התקרבות לענין מדינה עקירת כל השרשים בקדושת ישראל ובקדושת תורה"ק.

לא לנו הנצחון בימי שליטת החשך, לנו אך המאבק, באחרית ימי עולם הללו הנצחון והשליטה היא רק לשקר וטומאה. אפשר ינצחו האגודאים המסיתים את חבריהם ויהי להם כמה לוקחי ממון וכסאות בכנסת המינים, אפשר כי להם נצחון ויתגבר החושך שלהם, יתוסף האומץ בלבבם להסית ולהדיח את בית ישראל, אפשר שהשטן המתלבש בהאגודאים הללו יתן להם גם כסא בהממשלה למען הוסיף צהלת הנצחון ולתפוש עוד רבים בפחם, כל זאת אין מהסס אותנו אין אנו מעונינים בתוצאות רק בבחירות עצמן, אין אנו נרתעים מנצחונם והצלחתם, ואין אנו בונים יסודותינו על מפלתם. אין אנו נלחמים נגד הבחירות אלא נגד טומאה הציונית, זאת אינה מתחלת ואינה מסתיימת בבחירות רק שבימים הללו הטומאה פועלת ביותר. אנו נלחום נגד הציונות בכלל ונגד ציונות דתית, חרדית, פרט. לא ננצח היום אבל הנצחון הסופי ברור אצלנו ללא הסוס חג לד' מחר שהמחר והעתיד יהי' לא להעגל והמחולות אלא חג לד' כמבואר בזוה"ק. אנו ננצח בכוחו של נצח ישראל לא ישקר, לנו אין נצחון בעת החושך הנוכח אבל החושך הזה יעבור כלה, אנו ננצח בעת גורל חושך מפני אור, אור חדש על ציון תאיר.

חוסר אימון שאל מי?

"רוח חוסר האימון שבה חזורה האיגרת, גרמו לכולנו ובייחוד לי דאגות חמורות". מרן הגר"ח מבריסק זי"ע

הגר"ח בתקנות אלו:

"ראזנהיים אמר לי שהגר"ח נ"י במכתבו הרב דווילנא נ"י כותב שבאם יעשו כחק את הי"ח דבר הוא מסכים על האגודה, ואמר לי (ראזנהיים) אשר המה מקבלים הי"ח דבר ומתקמים עליהם ויפרסמו אותם שיהיו לחוק כרצון הגר"ח נ"י, אך אי אפשר להעמידם כמו שהעמידם הגר"ח נ"י, כי אם ישנו תורתם שיהיה בהם הכוונה בשינוי צורה ואיזה מהדברים יעמדו בהערה לאחד החוקים, (הכוונה שהאגודה ישנו את תוכן הי"ח דברים) ובלתי ספק אצלי (מהרש"ב) שבשינוי הצורה

לבל יסטו זיז כלשהו ביום מן הימים בנסיבות כלשהם. מנגד, ראשי האגודה ראו בתקנות אלו כמפריע להישג המטרה. הקדישו את המטרה שהיא לייצר סמכות שתכליל את היהדות כולה תחת קורת גג אחת, אשר י"ח תקנות אלו - שבאו לשמר צביון חרדי מבוצר ולמנוע בין היתר זליגת רעיונות חדשים דוגמת הציונות ושאר רוחות הזמן לתוך האגודה - לא בדיוק עלו בתלם אחד עם מטרתם של עסקני האגודה.

אך כפי שהתברר לבסוף הרי שהמתכונת להביא גדולי ומנהיגי הדור לוועידה היה אך ורק בכדי לתת תוקף וחותרם תורני לוועידה. גדולי ישראל שימשו למארגנים בכדי ליצור מסיכה על פעולות "העסקונה הפעילה". האות "הן" שניתנה

להגר"ח על קיום התקנות לא באה מתוך מחשבה אם יוכלו לקיימם, ההבטחה באה רק כדי להבטיח את השתתפותו ויהי מה, ובכך לוודא הצלחה מלאה של הוועידה. בעצם, עסקני האגודה היתלו במנהיגי הדור והחשיבו עצמם לנותני הטון בפועל.

כאמור, הרי ראשי האגודה ביקשו לבצע שינויים בתקנות וכך לשמור גם על שלימות מטרתם וגם לרצות את הגר"ח. אך כפי שהמהרש"ב כותב באגרת (שס"א שבט תרע"ג) הרי שכל שינוי ישנה את הצביון כולו ויעמוד בניגוד גמור למטרת

בהכנות לוועידת קטוביץ (ועידת ייסודה של אגודת ישראל) הבינו מארגני הוועידה - ראשי אגודת ישראל, שלצורך ההשפעה הרצויה ותדמית מוערכת אצל הציבור חייבים להבטיח את השתתפותם של האוטוריטות המרכזיות של היהדות החרדית, בהתאם לגישה מושכלת זו עמלו קשות לוודא את השתתפותו של **מרן הגר"ח מבריסק זי"ע** שהיקף הנהגתו והשפעתו לא הייתה מוטלת בספק כמנהיג חוצה עדות וחצרות.

כתשובה לבקשת ראשי אגודת ישראל מהגר"ח להשתתף בוועידה, שלח להם הגר"ח י"ח תקנות שיהיו יסוד לאגודת ישראל וישמרו על צביונה החרדי, כשהוא מתנה שרק באם יובטח שיחתמו על התקנות כתקנות יסוד הוא יאשר את השתתפותו, וכפי אשר מגולל הגר"ח בעצמו במכתב למחותנו הרב מבבוריסק הגה"ג רבי שמריהו נח שניאורסון:

"...לפני ב' שנה כתבו אלי ועניתי בקיצור שכל זמן שלא יעמידו התקנות באר היטב ביסוד העניין לא ארצה להתחבר להם ושלחתי התקנות ותיכף הגיעני התשובה כי אוכל להיות בטוח כי התקנות ימולאו כמדובר והאמנתי להם ונסעתי לקאטאביץ. כבואי שמה עברו ימים והתקנות לא נחתמו. שאלתי למה לא יחתמו ענו לי כי יחתמו על התקנות וככה משכו את הדבר עד כי רובם נסעו, רבתי עמהם על ההונאה שהבטיחו לי לקיים הדברים... ונסעתי בלא החלט...".

הי"ח תקנות התבססו על דרישות יסוד הכרחיות לאגודה חרדית המתיימרת להנהיג את היהדות החרדית, לשמרה

ישתנה הענין לגמרי".

ובמכתב אחר (מכתב שע"ג, אדר תרע"ג) מתבטא הרש"ב ביתר בהירות על כוונת הי"ח דבר וממילא על החטא בשינוי כלשהו:

"כבר כתבתי לך שהגר"ח נ"י במכתבו אלי כותב שהי"ח דבר שמירה מעולה שלא ימנו מבני האגודה רק יראים ושלמים באמת כפי הרשום בזכרוני נאמר ונשנה שם שיהיו רק שומרי תורה ומצוה... ובשינוי הצורה האמור לעיל כמוזכר שיאבד הכל... ואם ע"י זה (הכוונה לתנאים של הגר"ח שהציג ב"ח דבר) יתמעטו החברים טוב מעט ככוונה וכו' והלא זה הוא מטרתנו לאגד את אלו היראים שאינם מחפשים אמצעים אחרים לבד התורה והיראה עצמה".

אזכור לשיפוץ ב"ח דבר מוצאים אנו במכתבו של הר"י ליפשיץ:

"טענת הגר"ח ש' על הי"ח דבר שלו אין לה מקום. עוד באמצע החורף לקחתי את הי"ח דבר לתקנם".

אך באמת, לא רק אשר ביקשו לבצע שינויים כלשהם, אלא שכל ההתייחסות להגר"ח ודעתו הייתה כאל עוד מאן דאמר מן העסקונה, אולי עוד

גרוע יותר. ההתייחסות הייתה כאל מטרה שיש למצוא דרך איך להיפטר ממנו בדרך היפה. עדות ליחס "השולי" מוצאים אנו בתיאורו של רוזנהיים תחת הכותרת של "ח תקנות של הגאון מבריסק זצ"ל..."

"ר' יחזקאל ליפשיץ בא בשם הגאב"ד דבריסק על פי פקודתו מסר לידי הוועד הזמני איגרת שכללה את תנאי ההשתתפות בהנהגת אגודת ישראל היו אלה "ח תקנות... לצערי הרב נאבדה (!) האיגרת הזאת ממני במשך השנים, והיא לא נכללה אף בפרוטוקול הרשמי (!) של וועידת קאטאוויץ, מבחינה מעשית לא נועד לה ערך רב (!) ...רוח חוסר האימון שבה חזרה האיגרת, גרמו לכולנו ובייחוד לי דאגות חמורות, צער, והתרגשות. ע"כ.

לא יאומן שמבין אלפי הפרטים הקטנים והשוליים מיומנו של רוזנהיים ובפרוטוקול ועידת קטוביץ, לא נמצאו אף אזכור לדבר "השולי" תקנות שחיברה ה"אישיות המרכזית בין גדולי ישראל". לא יאומן, כי דברי המנהיג הגדול בציבור אשר אותו מתיימר הוועידה לייצג "לא נכללה בפרוטוקול" ו"לא נועד לה ערך רב!!!" ואם לזה אין ערך רב למה יש???

לא יאומן אשר עסקו, גדול ככל שיהיה, האמור לשרת את הציבור ואינו אלא שליח ציבור אשר רק מנהיגיו התורניים הם קובעי השיג ושיח, יעיז לפצות את פיו "וידאג" מחוסר אימון אשר הביע בצדק הגר"ח - במטרתה של האגודה.

הזלזול ופחיתות הכבוד אשר רכשו עסקני האגודה כלפי גדולי העולם חוזרת על עצמה שוב ושוב במכתביהם. רבנים ומנהיגים שימשו עבורם כ'ברגים' במכונה הנקראת "אגודת ישראל". ברגים ותו לא! שיטת המשחק מתגלה במלוא איולתה במכתבו של ליפשיץ לגר"י רבינוביץ (ג) ויקרא עתד"ר):

"... והנה מבריסק קיבלנו מכתב שהגר"ח לא ייסע שע"כ לדעתנו חובה למלאות תעודת כח הוועד בהרבות קריאת רבנים כהרה"ג... וכדומה, שלא יהא מודגש ביותר חסרון בריסק...".

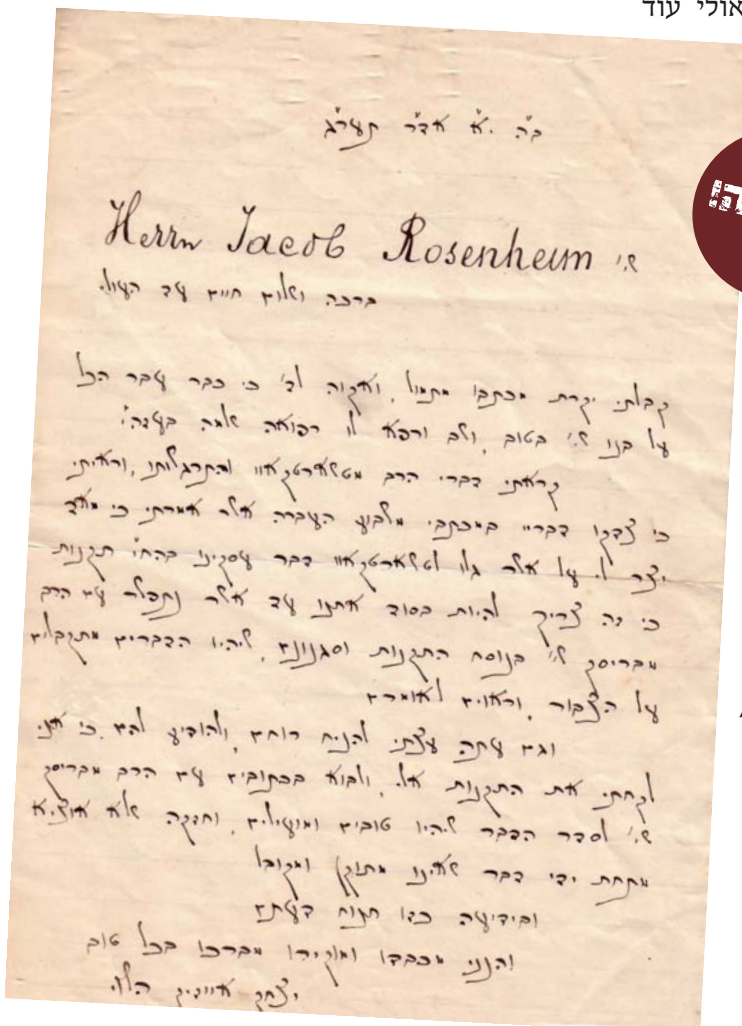
כלומר, הגר"ח אשר נחשב ביותר בעיני שאר הרבנים מגלה דעתו בפומבי ע"י אי השתתפותו על ניתוק קשריו עם האגודה, ומביע את מורת רוחו הגלויה מדרך האגודה, במקום לעשות כיאות ולרצות את הגר"ח, מתבקשים שאר הרבנים למלאות את חסרונו של הגר"ח וגם זאת לא ניתן לשיקול דעתם של הרבנים אלא "לדעתנו חובה למלאות תעודת כח וכו'".

אחרי שמאמצים רבים של עסקני האגודה להביא לידי כך אשר הגר"ח יתרצה בכך שירצה את "אדוני האגודה" עלו בתוהו, יצא הגר"ח בפומבי נגד האגודה, גילה מעלליהם וצפונות מחשבתם, כדברי בנו הר"מ:

"אאמו"ר ז"ל היה באסיפה בקטוביץ

אבל בשומו משם נעשה למתנגדה של האגודה היותר גדול כאשר נוכח לדעת שאין לאגודה אופי של חברת מחזיקי הדת, רק לבשה צורת מפלגה. האות היותר נאמן הוא העובדה שאף שבעלי האגודה ביקשו כמה פעמים לתת להם את חתימתו בכל זאת עמלם היה לשווא ... שמעתי מפיו אני הייתי נלחם כנגד האגודה כמו שנלחמתי כנגד מפלגות אחרות ברחוב היהודים. וחבל שמצב בריאותי אינו נותן לי...".

כשאנו עומדים כיום מול "גזירת גיוס", שוב משתמשת אותה האגודה באותה שיטה, אך כהיום משתמשים המה בך כאמצעי להשגת מטרתם. צועקים המה באדום על גזירות בכדי

הוויכוח!

"דבר עסקינו בהח"י תקנות כי זה צריך להיות בסוד אתנו עד אשר נתפשר עם הרב מבריסק"

להכליל אותך בתוך "כולנו חרדים", כדי להגדיל את מספר המנדטים. לא גיוס דאגתם ולא "דעת תורה" עניינם. אז כמו היום, לאגודה יש מטרה מפלגתית בסיסית, אשר הגזירות משמשים עבורה כאמצעי ומקפצה עבור המטרה. ההתעלמות הבוטה מתקנות יסוד ומ"דעת תורה" אשר עיצבה את הקו הפשרני לסמכות המייצגת את הכלל, היא אשר הובילה לגזירת גיוס.

המלחמה המדומה - אשר מנהלים מטפלי שיניים ויושבי על מדין כספים - נגד גזירת הגיוס, אינו חלק ממצע האגודה, אלא אמצעי להגיע למצע. אז היו אלו גדולים ומנהיגים אשר שמשו כאמצעי, כהיום נוסף לזה מלחמות דתיות בכדי ליצור את תדמיתה התורנית של אגודה לטיפול שיניים ולשינויים חברתיים! הציבור אינו "עולם גולם". גם באגודה דבר!

הבינו זאת, אם בעבר שמו את הדגש על "החוב קדוש" בכדי למשוך אותך התמים לקלפי, הרי שכהיום הבינו בעצמם שאין גיחוך יותר גדול מזה להשתמש בקלף אשר קלונו כבר פורסם וידוע. לא ניתן להם לטעות, נאשר את הבנתם הנכונה: הציבור יודע את אשר לפניו. חפשו קהלי יעד אשר "חסרון בריסק" אינו משנה להם

דעת תורה

הגה"ק רבי אשר זעליג מרגליות זצ"ל

אם רשב"י אומר שצדיקים נטמאים במושבים עמהם, כל שכן לאלו שאינם צדיקים, רק דורשי דמים וכסאות כבוד ותאות נפשם, על אחת כמה וכמה.

תשרי תשכ"ז

אשר זעליג מרגליות

הגה"ק רבי אליהו זלוטניק זצ"ל

מגלים דעתינו דעת תורה שאיסור גמור לכל בר ישראל איש או אשה קטן וגדול לקחת חבל בבחירות אלה.

כסלו תשל"ד

אלי' זלוטניק

הגה"ק רבי אב"ד מארגערעטין זצ"ל

ראינו את הדעת תורה מהרבנים הגה"צ הביד"צ לאסור ההשתתפות לבחירות הכנסת, לזה הננו מצטרפים לדעתם הנ"ל.

תמוז תשכ"א

אברהם הכהן קליינמאן

הגה"ק המקובל ר' חיים סינאוני זצוק"ל

בענין הבחירות בארץ ישראל מגלים אנו דעתנו דעת תורה,

שאיסור חמור וגמור על כל איש ואשה להשתתף בבחירות אלו.

חיים סינאוני

הגה"ק רבי אב"ד בונעס איירעס זצ"ל

אין שום היתר על פי התורה להצטרף לשלטון זה.

אב תשל"ז

קלונימוס אליעזר עקשטיין

כ"ק אדמו"ר מסטרופקוב זצוק"ל

אודות הבחירות לכנסת המינים מגלים דעתנו דעת תורה שאיסור אשר הרבה איסורי תורה כרוכים בה.

יחזקאל שרגא האלבערשטאם

הגה"ק רבי אב"ד קראסנא זצ"ל

לקחת חבל בהבחירות לבחור חברי היושבים בכנסת, שהם באי כח של הבוחרים ממילא נעשה שותף ומסייע לכל האסורים החמורים שעושים שמה.

אב תשכ"א

הלל ליכטענשטיין

כ"ק מרן אדמו"ר מפאפא זצ"ל

כל צורה של שלטון בארץ ישראל

טרם ביאת המשיח היא כפירה ומרידה בתורתנו הקדושה וכל אלו המשתתפים עמהם באיזה צורה שהיא יש להם חלק במרידה נוראה זו.

מנחם אב תשל"ז

יוסף גרינוואלד

הגה"ק רבי אב"ד צעהלים זצ"ל

מה נורא הניאוץ כלפי מעלה, שיהודים המייצגים שומרי תורה ומצוות מאשרים זדים, גם בונים ומבססים ממשלת עושי רשעה, ובוזה הם מכריזים לכל העולם כולו שהם מהוים חלק בלתי נפרד בממשלתם.

אב תשל"ז

לוי יצחק גרינוואלד

כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען זצ"ל

חולין היא לחברינו להשתתף בכנסת כזו המלאה כופרים וחפשים. על גדולי התורה להראות בזה שאין אנו מכירים בשום אופן בממשלת כופרים בארה"ק. אין אנו משתתפים בעדת בוגדים.

אב תשכ"ד

אליעזר זוסיא פריטגול

ככה עובדים עליך!

בנו של אחד מבכירי אגו"י ומראשי מטה הבחירות
משרת בצבא הציוני - לתפארת "אגודת ישראל"

הקריקטורה השקרית של אגו"י ב"המבשר" (ט"ז טבת תשע"ג)

ynet 18.5.2006 כי באייר תשס"ו

דאגה במפלגות החרדיות בעקבות איומו של בג"ץ כי חוק-טל בדרך להיפוך לחוק בלתי-חוקתי

חוק במסלול התרסקות

תלמידי הישיבות על הכוונת של בג"ץ שמאיים באפשרות ביטול חוק-טל בעוד כשנה אם לא יחול שינוי
ביישום החוק • השופט חשין בדעת מיעוט: יש לפסול את החוק מיידית: לו היה מדובר באנשי הנטורי-קרתא
שאינם נוטלים חלק במדינה היה ניתן להעניק להם פטור מוחלט מגיוס בניגוד לחברה החרדית שמהווה חלק
מהנוף השלטוני בישראל

השופט חשין:

"לו היה מדובר באנשי
הנטורי-קרתא
שאינם נוטלים חלק במדינה
היה ניתן להעניק להם פטור
מוחלט מגיוס, בניגוד לחברה
החרדית שמהווה חלק מהנוף
השלטוני בישראל"

לא
משתתפים
בשלטון הציוני!

**הגורל
בידינו**

בעוד חברי כנסת המינים וראשי אגו"י מעודדים את
הגיוס לצבא, ובניהם עצמם מתגייסים לשירות בצבא
הציוני, עדיין ממשיכים להתלוצץ כי חובה ללכת
לבחירות כי הרי "כולנו באותה גזרה"...

חבי כמעט רגע עד

שאינו אלא לשעה, ואין לה שום קיום ואחרית, והדבר היחיד שיש לו קיום נצחי הוא האמת הצרופה "וצדיק יסוד עולם", האמת תשאר אמת לעולם למרות כל המהומות והתהפוכות שעוברים בעולם, אין זה משנה או מחליש מאמיתותה בכי הוא זה.

בכל כמה שנים כאשר מתחילים את "חגיגת הבחירות" לכנסת המינים, יש פתגם אחד שחוזר על עצמו והוא "לא עת לעשות חשבונות וחשובים", צריך רק ללכת ולבחור, ואח"כ - אם תרצה - תוכל לעשות חשבונות.

פוחדים הם הנציגים החרצני"ם שהציבור "יעשה חשבון", ויבין, כי אך תרמית וכזב מרמה ושוא הוא התעמולה הצבעונית הצבועה, תמונות הגדולים עם ה"ועשית ככל אשר יורוך", ההשגים והאיזמים והפחדים שאנשי המקצוע מומחים להטיל, בלי הנציגים האלו מי יודע מה יקרה ביום שאחרי, ו"חייבים נציגות חזקה".

פוחדים הם שהציבור יעשה מעט חשבון אם יש שמץ אמת בכל התעמולה הזו, האם תוה"ק צריכה כמה מלחכי פינכא באותו מקום טינוף ומינות כדי שהם יחזקו אותה? האין בכל התיאוריה הלזו - שהנציגים בבית המינים הם מגיני הדת - משום כפירה בשומר ישראל אשר שמר על עמו וצאן מרעיתו בכל הזמנים והמקומות גם בין צוררי ישראל מובהקים, אם אך שמרנו משמרתו כראוי, ואם לפי שיקרם וכיזבם שאנו בסכנה מוקפים באפיקורסים מכל דבר, מה יועילו הכמה עכברושים הללו מול עשרות ומאות החזקים מהם פי כמה, האין כל זה יותר מאחיזת עינים ונסיון לבלבל ולטשטש את השכל הישר וההגיון האנושי הפשוט, ואז פשוט ומובן אזהרת גדולי ישראל שאיסור גמור ליטול חלק ושותפות בהנהגת הכפירה ומרידה גלויה בה' ובתורתו, יותר ממה שפשוט וברור שאסור ליטול חלק בהנהגת "המסיון".

למול כל זה יש תירוץ אחד פשוט שעונה על כל השאלות והתמיהות "לא עת לעשות חשבון" קרי עכשיו אסור לחשוב אסור להתבונן, אסור להתישב לחשב חשבוננו של עולם, על מה אני מוותר, ועבור מי ועבור מה, "מי אתם מחליפים במי?"

"חבי כמעט רגע עד יעבור זעם", הפסוק כאן מורה לנו לכל עת צרה ונסיון אשר בשעת מעשה אין רואים דרך להימלט, וזה מביא לידי יאוש ואיבוד הדעת והשכל הישר, כאשר תחתיו מתחילים לשלוט הבהלה ופיזור הנפש אשר הוא הפח יקוש להפיל בו תמימי דרך, ע"ז מורה לנו הנביא בבא זמן קשה קשה "חבי כמעט רגע", המתן מעט עד שהדברים יתבררו מאליהם, אל תמהר להחליט מאומה בזמן של מהומה ובלבול.

וידוע כי בעת שהאז"ם הכריז על ההכרה במדינה הציונית, וזה היה בחורף של שנת תש"ח, בלילה ההוא יצאו לרחובות המונים משולהבים שיכורים ולא מיין, והתהוללו כל הלילה והאז"ר כולו היה מזוהם באופן שלא היה מעולם, ועלו שני בחורי הישיבות מירושלם למרן מהרי"ץ דושינסקיא זיע"א לבקש הימנו תרופה ודרך אחיזה להחזיק באמונת אומן לבל יסחפו אחר שטף מים הזידונים, והחכם ז"ל אמר להם "המתינו עד הבוקר", ולא הוסיף, ואמנם בבוקר כבר החלו להגיע הבשורות איוב על הרוגים ופצועים בכל ארה"ק ושוב החל הדעת והשכל לשלוט והבינו כי הישועה הגדולה - המדומה אינו אלא אסון ובכיה לדורות ו"הכרה" זו היה אות לתחילת השפך דמים הנורא בכל העולם ובפרט בארה"ק.

אבל כך הוא דרכו של יצר הרע כשמבקש להחטיא את האדם, להכניס בו קודם רוח שטות, וזה נוצר ע"י הבלבול והטלת מהומה, ואין האדם מיושב דיו להבין ולהשכיל את אשר לפניו, וברגע של חולשה נופל בפח ח"ו, ושוב לצאת משם כבר קשה שבעתיים,

כל הנסיונות הקשים והמרים שנתנסו בהם ישראל במשך כל הגלות, לא היו "נסיונות" אלא בשביל מעשה, אך כעבור התקופה, קשה להבין מה היה הנסיון כלל, מה היה הנסיון בשעה שכת הש"צ ימ"ש שלט בעולם שלא להאמין בו, כאשר הוא בא לעקור את עקרי התוה"ק ומבטיח שיביא גאולה ועדיין לא הביא כלום, מדוע זה נסיון שלא לילך אחר שוטה משתגע העושק את כספי מאמיניו הנבערים ודורש טבין ותקילין למען אמונתם התפילה.

אמנם כל רוחו של הרע אינו אלא זמני, ו"כעבור סופה ואין רשע", וכדברי אסף ברוה"ק "עד אבא אל מקדשי א-ל אבינה לאחריהם" דהיינו כשמתבוננים מה יהיה הסוף של ה"הצלחה" כבר נופלים מאליהם כל הקושיות על הצלחת הרשעים

יעבור זעם

שיש לשאר הפורקי עול, ולתלמידי הישיבה מגיע אותם "מענקים" של סטודנטים באוניברסיטה, כולם לדידהו "אזרחים שווים" במדינת השמד והכפירה בעיקר.

והצעד הבא, מתבקש מאליו, אם אתם "שוויי זכויות", אתם "שוויי חובות" במדינתו של הרצל שר"י למלאות את מטרתו הכרוכה בזכויות וחובות, למות על מזבח המולדת לצאת לשוק העבודה לאמץ את לימודי הליב"ה להיהתך בכור ולהתחנך ולהתערב בחברה הישראלית, ואתם - הרגל הרביעי במרכבת הטומאה - אין אתם פטורים מ"חוב" זה.

אך כ"ז מטשטשים מעיני הציבור, ומטמטמים את מוחם של הציבור בכל מיני הצהרות והפחדות הצצים ויוצאים חדשים "מהדורה מיוחדת" לקראת בנין וביסוס הכפירה הציונית אחת לארבע שנים, אך מטרתם של החרצני"ם ברורה לא להיפרד מהם ומהמונם - למרות הפעולות הציוניות לממש את חזונם ולהכחיד את הדת מהארץ.

אך לעומתם היהדות המתבדלת משיבה לדרישתם של הציונים על "שויון בנטל", כי היהודים הם אויבי הציונים ולא יעלה על דעתו של מנהיג בעולם לתת אזרחות ולהתחלק בחובות הנטל עם אויביו, היהודים המתבדלים מתנגדים לציונות מתחילה ועד סוף יותר מכל יתר אויביהם הפוליטיים, ומכריזים שהציונות היא האויב במידה המסוכנת והאכזרית ביותר שיש לעם ישראל יותר מכל יתר אויביהם של עם ישראל.

כאשר אנו נתנהג בדרך זו, וההרגשה כלפי המדינה שלהם תהיה כאל אויבים מושבעים, ונתרחק מכל שייכות וזיקה אליהם, נכאב את הצלחותיהם ונשמח במפלתם ונחנך את בנינו אחרינו לשנאתם ולאוים באיבת עולם, שנאה שאינה נחלשת ולא נקלשת בשום זמן ובשום אופן, יצילנו הקב"ה מכל מזימותיהם וגזירותיהם ויתקיים הכתוב "כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים", "והמטים עקלקלותם יוליכם ה' את פועלי האון" ואז "שלום על ישראל".

נציגי החרצני"ם גילו פרצופם האמיתי לאחרונה כאשר התיצבו בפרהסיא והכריזו "כי הם בעד גיוס חרדים", דהיינו הם בעד כפיית יהודים מאמינים בני מאמינים, למוכרם בזרוע ואיומים למקום זוהמא שאין על עפר משלו, למקום מינות וטינוף, להפוך גוי קדוש ממלכת כהנים לעושי כל תועבה פורקי עול מ"ש ועול מצוות.

היאך הגיעו לידי כך? היאך אבדו כליל את הבושת פנים שהיה להם מעט עד עכשיו? היאך יכול יהודי חרדי שומר מצוות מעשיות להגיע לשפל מדריגה כזו?

כי הכניסה לאמותיו של בית המינים הוא העשות עמהם לחטיבה אחת, עצם מעצמם ובשר מבשרם, אשר יחד דואגים להנהגת להרכבת ולבניית ממשלת מרידה גלויה במלכות שמים, להנהיג הנהגה של שמד גמורה, מפלצת שחרטה על דגלה ככל העמים בית ישראל ח"ו, ואין תורה ואין אמונה בזרע אברהם יצחק ויעקב.

ולכן הם דורשים בפומבי של"חרדים" מגיע אותם "זכויות"

והצעד הבא, מתבקש מאליו, אם אתם "שוויי זכויות", אתם "שוויי חובות" במדינתו של הרצל שר"י למלאות את מטרתו הכרוכה בזכויות וחובות, למות על מזבח המולדת לצאת לשוק העבודה לאמץ את לימודי הליב"ה להיהתך בכור ולהתחנך ולהתערב בחברה הישראלית, ואתם - הרגל הרביעי במרכבת הטומאה - אין אתם פטורים מ"חוב" זה.

פרשת המכתב המזויף

היסטוריה רווית הוד
ממסירות נפשו
של מרן רשכבה"ג
הגרי"ז מבריסק זיע"א
להצלת דת ישראל
מידי הציונים

בריסק תפרי"ח - עיר ואם בישראל

על גבול ממשלת פולין עמדה העיר "בריסק", אחת הערים המרכזיות שבכל מרחבי פולין, והיחוד שבה בהיותה מאוכלסת ברובה ביהודים, תופעה שלא נמצאה בשאר העיירות, אשר את רובי רחובותיהם תפסו הגויים, בלטה העיר "בריסק" וקנתה לה שם בין היהודים, כתל תלפיות אשר כל סמטאותיה מלאים ביהודים, וזה אשר הקנה לה שם מיוחד אשר הלך והדהד בכל העולם, ידועה היתה בריסק כמשתייכת לליטא וכמפורסם כינויה בריסק דליטא אמנם כיון ששכנה על הגבול נאבקו תמיד עליה שני הממשלות ובאותם שנים היתה העיר לפולין זוכרים המה זקני בריסק איך שהופקד על הרב אחר 'מסירה' להחליף את גליונותיו אשר כתוב עליהם בריסק דליטא ואז כתב בריסק על נהר בוג כדי שאם תחזור העיר אחר כך שוב לליטא

לעצור בעד המשחית לבלתי תת משרת הסגן לגורמים ציוניים שכל מטרתם ומגמתם היא עקירת הדת, אף שהיה זה ספק ספיקא אם יצליח להשיג נציג משלו, ואפי' אם ישיג הלא עיקר הכוח שבעיר כבר נחלו הציונים מקדמת דנא ואחוזים קלושים מהם שיבחר נציגו שלו, אבל בכל זאת עשה הרב כל ההשתדלות שהיה ביכולתו.

קשה מנשוא היתה העבודה שהרי מחובתו של המשמש בתפקיד רשמי בפולין להיות בקי בשפה הפולנית, וכי כבר כמה אנשים נמצאו בבריסק אשר שלטו בשפה זו, לכן טרח הרב ושיגר מכתבים לכל אלו שהיו מתאימים למשרה זו למשל הד"ר בן ציון פעסלער ז"ל, שלרגל היותו רופא הוכרח לדעת את שפת המדינה והשתדל אצלם הרב שיואלו לקבל על עצמם לשמש בתפקיד זה של סגן ראש העיר בריסק, אמנם הללו לא אבו מסיבות מובנות, וכך כשלא מצא הרב אחד משלו קפצו הציונים על המציאה כדאשתקד וכאשר הגיעה עונת הבחירות ונציג מצד הרב אין, הכניסו הם אחד משלהם אשר אוה מקום זה למושב לו "פנחס לעוונינסאן" שמו שר"י, למגינת לבבו של הרב וחרדי בריסק החוסים בצל מעוזו, אך לא עבר זמן קצר ופקודה חדשה עלתה על הפרק שהעמידה את כל בריסק על רגליה, היה זה צו מאת המלכות שצריך להקים בכל עיר בפולין קהילה אשר תתמנה על כל עניני הכלל שבעיר כגון עניני הצדקה התלמודי תורה הבית הקברות וכי' ומכונה "חוק הקהילות בפולין", החוק דרש להעמיד בראשות הקהילה עשרים איש מתושבי העיר אשר יבחרו על ידי בני העיר, ויום הבחירות הוקבע ליום א' דסליחות.

השמועה עשתה לה כנפיים והפכה לנושא היום, כולם שחו אודות הגזירה החדשה אם היא לתועלת או להפך ח"ו, אבל בכל זאת הרי רוב העיר היו חרדים למשמעותה של הגזירה שלא היתה מובנת ברור. עיקר התעמולה עשו הציונים כדי שיזכו בבחירות והמצב אכן היה

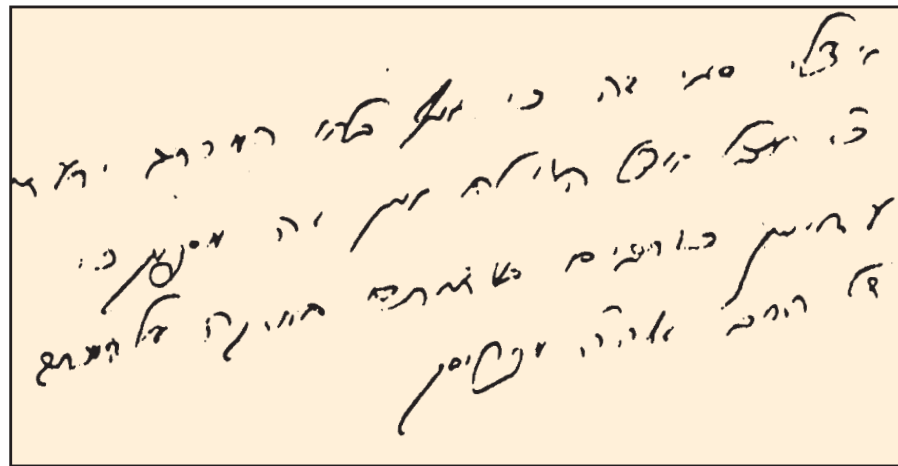
לא יצטרך לשנות שוב את גליונותיו.

הנהגת העיר היתה נתונה בידיו של ראש העיר הוא אשר נבחר לכך ע"י רוב התושבים עפ"י בחירות קבועות שנתקיימו מידי כמה שנים ובאשר היו בה רוב יהודים היו ביכולתם לבחור ביהודי חרדי ולהעמידו לראשות העיר אלא שבהתערבותם של כמה פוליטיקאים למיניהם אשר מטעמים מובנים לא חפצו שמפתח ההנהגה תהיה תחת דגל חרדי, הגבירו מאמצים להעמיד נכרי בראש העיר בעוד שעשו הסכם עמו ש"הסגן" יהיה יהודי ובלית ברירה הוכרחו בני העיר למלאות רצונם ונבצר מהם להעמיד יהודי בראשות העיר, אמנם נתנחמו בסגן שהוא יהיה משלהם אך לדאבונם לא שפר עליהם גורלם של חרדי בריסק, כי בתעמולת הציונים ובהשפעתם על הרבה מבני העיר שנמשכו אחריהם הצליחו תמיד להעמיד מתפקד אחד מתוך שורותיהם לשמש כסגן ראש העיר.

בסקא. השתלשלות המעשה

בבחירות שנתקיימו אחר שנבחר מרן הגרי"ז הלוי זצוקללה"ה לכהן כרב דמתא, החליט הרב

"אצלי סגי זה כי אף בלא המכתב ידעתי כל זה, אבל אצל העולם אין זה מספיק כי עדיין כותבים עתותם בחזקה על המכתב של הרב זלה"ה מבריסק". כת"י מרן הגה"ק מסאטמאר זיע"א

המודעות, חששה כי יד פורקי עול באמצע שנוטלים את המודעות כדי שלא ישאר, וכאשר אחד הציונים עזב את הבית עוד לפני שהספיק הבא אחריו להכנס יצאה במהירות ונטלה סכום מודעות והחביאה אותם במקום מסתור שיוותר לפליטה. פעילי הציונים הגבירו את שלוחיהם ובמשך כמה דקות נגמרה כל התכולה, השלוחים הודיעו למשלחיהם כי גמרו לחטוף את הכל וכי אין כבר ממה לחשוש. אחר תפילת ערבית הגיעו גבאי בתי הכנסיות שהוזמנו לבית הרב ועדיין לא הספיקו לבוא וכשנכנסו מצאו שולחן ריק לפניהם, הללו החלו לחפש בכל פינות החדר היכן נמצאים המודעות ומשלא מצאו הלכו להם בפחי נפש.

בור כרו הציונים ויפלו בשחת בו

למחרת ביום שב"ק נעכבה קריאת התורה בבתי הכנסיות היחידים שגבאיהם הספיקו לקחת מודעה לפני בוא הציונים הגבאים הקריאו את מכתבו המחריד של הרב והדברים המרטיטים עשו את שלהם וגרמו התעוררות רבה נגד הציונים נוסף למה שכבר נתמוגג לבם של בני העיר בליל שבת.

כצאת השבת התענין הרב לדעת אם יש ממש בחששותיה של הרבנית, ונדע לו כי רבים המה בתי הכנסיות שכלל לא נקרא בהם המכתב, מיד נודעה תרמיתם של הציונים ואז הוציאה הרבנית את החבילה שהחביאה. הגבאים נקראו שוב לבית הרב ושם חולקו המודעות להקריאים לפני הקהל הגדול לפני אמירת הסליחות הראשונות במוצאי השבת. כל גבאי לקח מודעה אחת בלבד וראה זה פלא סכום המודעות שהחביאה הרבנית היה בדיוק כמספר בתי הכנסיות שלא קיבלו עדיין את המודעות, כעת היתה ההתעוררות גדולה יותר וההשפעה היתה מעל ומעבר להשפעה שיכלה להיות בער"ש.

בבגדי שבת לתפילת קבלת שבת וערבית, מצאו לנגד עיניהם ציוני עומד ומדביק מודעות, אחרים מצאו על הקיר מודעות רטובות לחות אשר הדבק עדיין נוזל מהם... מיד ניגשו לראות מה כבר נאמר במודעה שנדבקה בשב"ק שמא ענין של פיקוח נפש והנה מוצאים הם שהמודעה אינה אלא תעמולה למען הציונים ולא עוד אלא שמלאה בהתקפה חריפה נגד הרב, ובהיות והקהל עדיין לא ידע ממכתבו של הרב שלא הודבק היו הכל מודהמים ומופתעים לפשר הדבר.

תעלולי הציונים בבריסק

העיר היתה כמרחקה על שתיים רעות שעשו הציונים בהתחצפות נגד הרב כדי להגדיל תעמולה עבורם, ועל הוספת חטא על פשע בהדבקת המודעות בשב"ק! דעת הקהל אפיי המון העם אשר נפשם לא סלדה מהציונים וגם אלו אשר היו נמשכים אחריהם הפעם נהפך לבם בקרבם, כי למעשה נבלה זו נכחו המה לדעת מי המה הציונים המחללים כל הקדוש והיקר למען האינטרסים שלהם.

בינתיים הגבאים החלו נוהרים בזה אחר זה לבית הרב שם היו מונחים כל המודעות על השולחן וכל אחד נטל מודעה ע"מ להקריאה למחרת בביהכ"ל, הידיעה הגיעה לאזני הציונים כי בבית הרב מחלקים מודעות נגדם שלחו מיד כמה שליחים להתחזות כגבאי בתי כנסת ולחטוף את כל המודעות, הם אמנם עשו כן אך באשר סכום המודעות היה רב מאוד אחרי שהיה אמור להיות מודבק על פני כל העיר לא היו יכולים לעשות הכל בב"א, וכל אחד נטל חלק עד כמה שהשיגה ידו והחביאה תחת גלימתו וחמק לו בזריזות, כאשר אחריו נכנס עוד רשע עושה כמעשהו וקיוו במשך הזמן לחטוף הכל.

הרבנית שהיתה בחדר הסמוך הציצה וראתה דבר מוזר שתוך כמה דקות נעלמו רוב

נורא מאוד כי להחרדים היה אחוז קלוש באשר הציונים משכו אחריהם את כל ההמון.

במערכה להצלת הדת

הרב התחנן בתחנונים והפצרות לפני הרבה רבנים ודרשנים שיבואו לדרוש למען הצלת החרדים ואף אחד לא הסכים בטענה שבין כך לא יצא מדרשותיהם שום תועלת, עד שלבסוף הצליח הרב להביא שני בחורים מנובהרדוק שידעו לדרוש וביקשם להופיע ולדרוש ולהשפיע למען הצלחת רשימתו, ובאמצע הדרשה של אחד מהם עשו הציונים קול אזעקה של מכבי אש ("פייער לעשער") מחוץ לביהכ"ל כדי שיצאו כולם לראות האש ותתקלקל הדרשה יום הבחירות חל כאמור ביום א' דסליחות אשר כמובן הוא ביום ראשון,

לפני השבת פירסם הרב מכתב באידיש בו כותב הוא בלשון חריפה בדברים היוצאים מן הלב להזהר מלהצביע בעד מחטיאי הרבים וכו', ובכך קיוו להציל ולו במה שאפשר את הקהילה, המכתב נמסר לדפוס ולא איסתעיא מילתא לגמור את ההדפסה מוקדם וכאשר גמרו היה כבר כמה שעות לפני כניסת השבת, העסקנים רצו לזרז כמה שליחים להדביק את המודעות במהירות הבזק אך הרב נתן הוראה נחרצת לא להדביק שום מודעה מחשש שמא יגרם ע"ז איזה תנועה או פעולה של חילול שבת וציוה להביא כל המודעות לביתו, טענו הללו והרי כמה שעות עדיין לפנינו ולא אבה לשמוע, אמרו שוב שכל עסקן יקח רק ב' מודעות וידביק בב' בתי כנסיות וג"כ לא הסכים, שוב ביקשו להדביק רק בבתי כנסת הסמוכים וגם לא נתן רשות כי חשש שלא ישמעו לו, וע"כ הורה להשאיר הכל בביתו העסקנים הצטערו מאוד והביעו פחד שאם המודעות לא יפרסמו כעת הרי המערכה אבודה ותחרב העיר, אמר הרב תחרב העיר ואל יחללו את השבת, אולם הורה הרב כי היות ובבריסק יש עירוב ומותר לטלטל בשבת ע"כ יש להודיע להגבאים שבכל בית כנסת לבוא לקחת מודעה ולהקריאה לפני הציבור ביום שבת קודש לפני קריאת התורה הרצים יצאו דחופים והידיעה הגיעה לכל הגבאים לבוא לבית הרב ע"מ ליטול מודעה.

במשך היום נודע להציונים כי הרב הדפיס מודעה בנוגע להבחירות בו נאמרה אזהרה לא להצביע למחטיאי הרבים, נתמלא זעמם על הרב שיצא למערכה נגדם ותיכף הדפיסו מודעה למען מפלגתם מלאה בביטויים שפלים ועזות מצח נגד הרב המרא דאתרא, מודעה זו נגמרה דקות ספורות קודם כניסת השבת והם בהיותם מבוהלים אצו רצו מיד להדביק המודעות על פני חוצות והמשיכו להדביק גם אחר כניסת השבת, בני העיר שיצאו לבושים

הצלחה הפלאית

ויהי אחרי הבחירות והתוצאות הגיעו 9 נציגים ברשימתו הפרטית של הרב, ונציג אחד של הסוחרים אשר לכך לא הכניסו הרב לרשימתו אף שהיה חרדי משום שידע מראש שיבחרו סוחרי העיר. שני נציגים מעסקני העיר - אנשי הרב, ארבעה אנשים נבחרים מבני מתא אשר ג"כ לא היו עושים נגד הרב, זה אומר: שנים עשר נציגים מאנשיו של הרב ממש ועוד ארבעה שנשמעים לדברי הרב, סך הכל ששה עשר נציגים, שהם רוב ברור תחת מרותו של הרב, שני נציגים שמאלנים, ועוד שנים - רק שנים - להציונים... מפלה שאין לה תקדים. חרדי בריסק צהלו ושמחו לפשר הצלחה נפלאה זו.

דעת תורה

הניצחון הגדול של החרדים בבריסק לעומת כל העיירות האחרות בפולין, ומפלתם הגדולה של הציונים אשר לא שערו לכך ב"חלום השביעי" הפיל את ראשם של הציונים עד לעפר, אולם לנוכח שמחתם וצהלתם האדירה של חרדי בריסק יושב לו הרב בביתו אחוז שרעפים ומחשבותיו מתרוצצות בקרבו הלך ושוב, מהרהר לו הרב בדעתו הן אמנם כעת נחלנו את ההצלחה ויש לנו רוב משלנו לשמש בקהילה אבל מי יודע מה יהיו התוצאות בבחירות הבאות שמא אז יגבר כוחם של הציונים, נמצא שע"י פתיחת ה'קהילה' יתכן ומוסרים בזה את הבעלות על עניני הדת לידי החפשים, הדבר אסור על פי דין - החליט הרב נחרצות - אין שום היתר לפתוח את ה'קהילה', כל זמן שהדבר תחת ידי לא אתן לבצעו בשום אופן, כך גמר הרב בלבן. ואכן, כך דחה את פתיחת הקהילה ע"י אופנים שונים לתמיהת כל תושבי העיר, וכך נמשך הדבר משך ארבע שנים עד שהציונים התאושו ממפלתם הקודמת והחלו להקים מחדש קול רעש גדול "היתכן שלא נפתחה הקהילה", שוב שבו הללו על קיום לפעור פיהם נגד דעת הרב ותהום כל העיר עד שמעשה שטן הצליח והוכרחו לפתוח בלית ברירה את ה'קהילה'.

מה עשה הרב, הורה לעסקני העיר שלא להכניס תחת הנהגת הקהילה שום דבר הנוגע לדת, לא מיבעי שהת"ת לא הרשה להכניס תח"י אלא אף השחיטה שהיה שייך להקל בזה, מפני שאפי"אם ישתלטו עליו הציונים מה כבר יוכלו לעשות, והרי אם לא יתנו לשחוט לא יאכלו את הבשר, וגם לא היה בכוחם לפטר את המשגיח מתפקידו אחרי שנתמנה לכך ע"י הרב, וע"כ הרי יקשה להם לרמות בזה וחשש רחוק הוא שיוכלו להכשיל את בני העיר באכילת נבילות וטריפות, אבל בכל זאת לא נתן הרב בשום

פנים ואופן להכניסם תחת יד הקהילה וכן כל שום ענין אחר של דת, והודיע זאת בתקיפות לכל מנהלי הת"ת והממונים על השחיטה וכי וכן לנציגיו בקהילה, ודאג שכולם ידעו להשמר על כך ולא לוותר על קוצו של יוד בכל הנוגע לדת תורתנו הקדושה, בהזהירו אותם שהדבר אסור במפורש על פי דין, כמוכן שהוראת הרב נשמרה ותחת יד הקהילה נכנסו רק שאר צרכי העיר כעניני השמשות בעיר ונקיונה וכדו'.

במלחמה על השחיטה הכשרה

הציונים רצו לבלועו חיים על מעשה זה, הללו נתרחתו מזעם ועברה עליו, והלשינו עליו למושל המחוז של בריסק אחד משרי פולין "קאסטאק בארנאצקי", שהרב אינו נותן להכניס השחיטה תחת כנפי ה'קהילה' וטפלו עלילה שטעמו של הרב הוא משום אינטרסים כספיים, כי היות ויש לו חלק ברווחי בית השחיטה, כי כך נכתב בפנקס התקנות שכספי השחיטה יחלקו להמשגיח למוצ"י העיר וצרכי צדקה וגם להרב, ולכן חושש הרב שכאשר תכנס השחיטה תחת הקהילה יופחת לו ממשכורתו, בצירם את דמותו של הרב כנגב ונוכל.

מיד הוציא השר פקודה ואזהרה בו דרש להכניס מיד את השחיטה ל'קהילה' ומיד הלכו הציונים ופרסמו את המכתב, הנציגים שהיו תחת מרותו של הרב אצו רצו מיד לביתו, לשאלו כדת מה לעשות, אחרי שהציונים הוציאו צו מהשר שהחובה להכניס את השחיטה ל'קהילה', הרב הקשיב לשאלתם והשיב מיד, "הדבר אסור עפ"י דין! אמנם טענו שהענין הוא סכנת נפשות שבאם יודע למושל המחוז צפויים הם לעונש נורא, ע"ז היתה תשובת הרב "עליכם להתפטר ממשרכתכם!" והמשיך "אף על פי שיתכן שכאשר תתפטרו יעשו בעיר בחירות חדשות ויתגבר כח החפשיים, מכל מקום כיון שאנו אין לנו היתר ע"פ דין להכניס השחיטה לקהילה, ויהי מה שיהי אין שום עצה על זה רק עליכם להתפטר!" כי כן היא "דעת תורה" של מרן הרב מבריסק שהפסוק "לא תגורו מפני איש" גם על מושל המחוז נאמר, ואם יש עצה של התפטרות אין עושים חשבונות שמא אח"כ יתגבר כוחם של הציונים, ועלינו מוטל למלאות את חובתינו ולא לדאוג מה יהי אח"כ ולעשות חשבונות, ואם יש חשש שבאם ניתן ל'קהילה' להשתלט על השחיטה יכשילו אותנו באכילת נ"ט רח"ל, אע"פ שהוא חשש רחוק בעינינו אין לנו להניחם, ועל כן היתה הוראתו החריפה והחד משמעית של הרב "להתפטר!" וכאשר הורה כן עשו הנציגים הנאמנים והתפטרו, ותהום כל העיר.

הדבר נודע במעונו של המושל, ובכעסו מינה שבעה אנשים מבני העיר ללא שום בחירות

והעמידם בראשות הקהילה כשהוא מצווה אותם להכניס את השחיטה ל'קהילה', אבל טרם ידע שבבריסק כל יהודי פשוט אינו עושה שום דבר ללא הרב, וע"כ מיד כשנתמנו הז' לתפקיד הנ"ל באו אל הרב בהכנעה והודיעו כי הם מקבלים על עצמם לעשות ככל אשר יצוה אותם הרב, והרב עומד בשלו "אין להכניס את השחיטה תחת הנהגת הקהילה בשום פנים ואופן" וכן עשו, כעבור זמן התקבל מכתב מהמושל, בו חוזר ואומר הוא במפורש שעליהם להכניס את השחיטה לקהילה, שוב עלו הללו אל הרב והוא בשלו "הדבר אסור על פי דין ואשר על כן עליכם להתפטר!" השר בראותו שכל בני העיר כפופים אל הרב, רתח מאוד ובעיקר גבר זעמו על הרב שעומד לו בדרכו, הלך השר וביטל את ה'קהילה' מחוסר ברירה, ומינה מושל יחיד על ה'קהילה' שהוא יהיה המנהיג היחידי בבריסק על כל עניני העיר עד הבחירות הבאות, ולמזלו הרב של השר ציית גם המושל לפסקיו של הרב ולא הכניס את השחיטה תחת ידו, וגם עלה אל הרב לבקרו והודיעו כי כל מה שהרב יאמר לו יקיים. וכל זה היה למורת רוחם של הציונים, כי מאת ה' היתה זאת שאף אלו שלא היו מאנשי הרב מיד כאשר נתמנו לשמש בקהילה כאילו מוח חדש נכנס לקדקדם והפכו להיות ממעריצי הרב, והי' זה לצנינים בעיני הציונים, ויהי בהודוע לשר שגם מושל יחיד זה שהוא מינהו גם בגד בו ולא הכניס את השחיטה, שלח לו מכתב איומים חריף באם לא יכניס את השחיטה תחת יד הקהילה.

דעת

הגה"ק רבי יעקב מוצפי זצ"ל

באתי גם אני להזהיר את אחינו בני ישראל באזהרה חמורה שלא ישתתפו בהבחירות ולא יקחו חלק כלל בהבחירות האסורות.

ח' מרחשון תש"ל

יעקב מוצפי

הגה"ק אב"ד וואידיסלאוו זצ"ל

לאסור ההשתתפות לבחירות הכנסת אשר שליחותיהו דגאוני קדמאי קעבדו שאסור בכלל ללכת בדרך אתם.

אב תשכ"א

יששכר דוב הלוי ראטענבערג

הלה נחפו ועלה אל הרב אשר התשובה כבר היתה מוכנה בפיו "דבר זה אסור עפי" דין עליך להתפטר!" מיד בשמעו זאת פרץ מושל הקהילה בככי מר ויאמר: "כל מה שיצונוי הרב אעשה כי חרד אני למוצא שפתיו אבל אי אפשר לי להתפטר מתפקידי זה, ידע נא הרב שאף שההמון מביט עלי כעשיר גדול שקוע אני כעת בחובות עצומים של שלוש מאות אלף זלאטעס, והשר כשמינה אותי הבטיח לתת לי סכום של חמישים אלף זלאטעס לחודש ובמשך חצי שנה עד הבחירות אוכל לפרוע את כל חובותי אם יוכל הרב לפרוע את חובותי אני מוכן להתפטר ואם לא לא אוכל לעשות כדבר הזה", ראה הרב כי נקלע כאן למצודה כאשר העומד מולו לא יאבה להתפטר הניחו הרב לנפשו והלה הלך והכניס את השחיטה תחת ידו, והיינו שמהיום והלאה יחליט המושל בכל עניני השחיטה, אולם הרב לא טמן ידו בצלחת ושלח לקרוא למשגיח על השחיטה שיחזיר לו את חותמת הכשרות אחרי שהוא רכוש פרטי שלו וזה לא ימסור לקהילה, המשגיח עשה כמצוותו והרב נטל את החותם מידו.

לאחר מכן הכין הרב פעמיו לנסוע אל השר קאסטאק בארנצקי, מקורביו ניסו להניאו מכך ואך לחשו לו שהדבר גובל בפיקוח נפש ממש כי מושל המחוז כבר זועם ורותח עליו וכאשר יבוא אצלו יעשהו טרף לשיניו וישלחנו מחדרו ישר לבית האסורים, אולם הרב אינו מתפעל

ואחרי דרשתו נעמדו כל הקהל כסדר ישיבתם הרב ולמולו - להבדיל - כל השרים והתזמורת והמקהילה, והחלו לשיר את ההמנון הלאומי של פולין והקהל כולו עומד כל זמן שירת ההמנון. והנה אח"כ כשגמרו את השיר הלאומי רצו הציונים שישירו גם את שיר "התקוה" שלהם והורו למנגנים לפצוח בשיר התקוה, ובאמת הציונים כבר גילו רצונם עוד לפני כן שישירו את הניגון שלהם, וכן עשו בכל העירות של פולין שהנהיגו שאחר השיר הלאומי יבוא התקוה שלהם, אלא שכאמור היתה כל התוכנית צריכה להיות תחת פיקוחו של הרב וכאן בבריסק לא הניחם הרב לבצע זממם, לזאת החליטו לעשותו בפתאומיות ללא רשות מוקדמת, ודימו שאז לא יוכל לעכבם, ואמרו למנגנים לשיר את התקוה והם בהיותם ציונים וגם מקהלתם היתה מילדי בית הספר הציוני עשו כאשר ציוו אותם והחלו לשיר ללא הסכמתו של הרב.

עומד לו הרב ולמולו כל השרים ולפתע קולטות אזניו שיר חדש ומוזר, מיד הבין הרב שזהו ניגונם של הציונים ותיכף נתישב על מקומו, השרים והגענעראלים הפולניים לא ידעו מכלום עומדים הם ומביטים בהרב והנה הוא מתיישב פירושו שהאסיפה נגמרה - כמו בכל שנה שידעו שכאשר הרב נתיישב על מקומו אחר ההמנון מסתיימת לה האסיפה, ניגשו השרים לרב והרכינו את ראשם בנימה של כבוד לאות פרידה, הרב השיב לכל אחד והללו לא שתו ליבם למנגינה החדשה שאין לה כל שייכות לכינוס, ומכיון שהם עזבו את ביהכ"נ כל הציבור כולו נמשך אחריהם בראותם שהשרים הולכים וכבר נגמר הכינוס והלכו גם הם בזה אחר זה לומר שלום להרב ולחזור לבתיהם, עומדים הם הזמרים המה ושולחיהם הציונים ורואים איך שהרב יושב וכולם נפרדים ממנו והולכים וביהכ"נ מתרוקן, והם מזמרים אל הקירות את ה"התקוה" שלהם באין שומע ומאזין. הציונים עמדו שמה מבוזים ושבורים שכן היה זה גרוע יותר מאם לא היו שרים כלל, שהרי עכשיו גרמו להם ביזיון גדול בידיהם, ושוב התקצפו על הרב בחימה שפוכה ובקצף גדול על שהחריב להם את כל תוכניתם וגרם להם חרפה גדולה זו, הרב עצמו ידע והתכוון לכך ונענה למקורביו אחר האסיפה כי ברור לו שהציונים לא ישתקו על זה וכבר ילשינו עליו.

ההלשנה השפילה

היה זה ביום שב"ק שבת שובה באמצע הסעודה נכנס שר אחד בשם "בראדצקי", ובחשאי סיפר להרב כי הגיעה מסירה והלשנה עליו לממשלת פולין, כי התיישב כאשר החלו לשיר את

משום דבר הוא עושה את המוטל עליו והשליך גופו מנגד על מנת להציל את השחיטה.

נסע הרב אל השר ולקח עמו מתורגמן מכיוון שלא ידע פולנית ואמר לו כך: דע לך על הכל אתה מושל אבל על הכשרות של בשר "בין איך בעל הבית", החותמות נמצאים אצלי והם רכושי הפרטי אם תוציאם ממני בעל כרחי ע"י הפאליצי" תוציא ואם לאו שלי הם! המושל נבהל וכעסו הלך וגבר ומתחת שפמו חרף את המשפט "תשאר עם החותמת שזה איני יכול להוציא ממך אבל להדיחך מהיות רב זה אני כן יכול...", הרב יצא מלפניו וחזר לעירו בשלוות הנפש בעוד שמושל המחוז זומם לו מזימה חרישית לנקום מהרב בבוא העת.

אחרי שחזר הרב לעירו נודע לו כי משכורת המשגיח הופסקה כצעד ראשון לנקום בו ודאג לזה הגר"ז מכספו.

עברו ימים ויום העצמאות - קרי יום המרידה של פולין הגיע, וכנהוג בכל ערי פולין ע"פ החוק המקובל היו מתאספים תושבי העיר כל הבעלי בתים ובראשם השרים הפולניים של מחוז בריסק וכו', כולם יחד נתאספו לבית הכנסת הגדול בבריסק לכנס לכבוד יום העצמאות הפולני, סדר היום היה מתוכנן על ידי הפולנים - כמובן תחת פיקוחו והדרכתו של הרב שגם השרים רחשו לו כבוד - הי כך, שהיו צריכים הקהל באישורו של הרב להעמיד דרשן אחד לדרוש בפולנית על משמעותו של יום העצמאות הפולני, ואח"כ לשיר את ה"המנון" (השיר הלאומי של פולין) עם תזמורת ומקהלה מילדי בית הספר ("תרבות" הציוני) ובזה היה הכינוס אמור להסתיים. וכשם שלא היה לו להרב מי להושיב כסגן ראש העיר כך גם לא היה לו מי להביא לביהמ"ד לדרוש בפולנית ועל כן הוכרח כי סגרע"ה פנחס לעווינסון ידרוש, ומכיון שבאותה שנה לא הי ביד הרב להשיג דרשן אחר ע"כ החליט שכמה שאפשר לקצר את דרשתו של הלה יקצרו, ולכן תכנן שסדר היום יהי ארוך, שבתחילה יגש חזן אחד שישיר פרק חזנות, אחריו יעלה רב צבאי יהודי שיגש אל ארון הקודש ויפתח בתפילה לשלום מלכות פולין וישיר כמה קפיטלאך תהילים, אח"כ תקיים הדרשה בקיצור ולבסוף ישירו את ההמנון של פולין.

הגיע היום ובית המדרש התמלא הרב ישב במקומו במזרח וממולו ישבו כל השרים בשורה אחת גדולה כשפניהם לצד הרב. ראשון החל החזן לשיר את פרקי חזנותו ואח"כ ניגש הרב הצבאי והחל לשיר את התפילה הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים וכו' הוא יברך לנצור ויעזור ורומם ויגדל וינשא וכו' והאריך בעשיית "שטיקעס" ותנועות משונות כאשר הגוים עומדים ומביטים בחיל ומורא בחושבם שהוא מלאך... אח"כ נאם הסגן רע"ה ודרש מה שדרש,

תורה

הגה"ק אב"ד שארמאש זצ"ל
שליחותייהו דגאוני קדמאי קעבדו שאסור בכלל ללכת בדרך אתם ובפרט בכגון דא לקחת חבל בהבחירות לבחור חברי היושבים בכנסת, שהם באי כח של הבוחרים.

אב תשכ"א

נפתלי הרצקא העניג

הגה"ק אב"ד וויען זצ"ל

אין שום היתר על פי התורה להצטרף לשלטון זה, אף אם היתה ממשלתם כולה מורכבת מיהודים שומרי תורה ומצות.

אלול תשל"ז

בצלאל שטערן

השיר הלאומי וביזה את כבוד המדינה - היה זה עלילה שטפלו הציונים על הרב לאותו השר מושל המחוז של בריסק קאסטאק בארנעצקי שכבר היה מרוגז על הרב עוד מזמן שלא נתן להכניס את השחיטה לקהילה - ידע נא הרב ממשוך הלה, כי נחרץ דינו אצל השר לשלחו למחנה העבודה שהיה סמוך לבריסק הנקרא "קראטאס ברעזע", לשם נשלחו כל פושעי המדינה ונענשים בענויי תופת ובעבודת פרך עד לנפיחת נשמתם ר"ל, מייעץ אני להרב - סיים הלה - ללכת מיד אל השרים שהיו נוכחים בשעת מעשה ולהחתימם על הכחשה שלא היו דברים מעולם, והרב עמד בשעת השיר הפולני והתיישב כששרו את "התקוה", ועל ידי כן יוכל לבטל את הגזירה.

בית הרב הפך לחרדת אלקים למשמע פשע נורא ומחפיר זה מצד הרשעים הציונים, אשר זוממים לשלוח את הרב למחנה העבודה מקום שמשם אין חוזרים בחיים, הם ממש לא האמינו עד היכן הגיעו פני הדברים שברצונם של הציונים פשוט להרוג את הרב, קשה היה הדבר שבעתיים בפרט שהשר כבר כעס על הרב שלא נתן לו לפתוח היקהילה, שלכן רצה להפיל את הרב כבוגד בממשלה שדינו למות במחנה העבודה, משפחת הרב לא ידעו כלל כיצד ביכלתם להנצל מגזירה קשה ומרה זו, כי אם היה זה ענינם של הציונים לבד היה כבר שייך להשיג איזושהי חנינה אצל השר, אבל כאן שזה ענינו הפרטי של השר והוא שבע רצון מאוד מכל הדבר איך יתכן עכשיו לקבל חנינה בדרך הטבע, והרי הוא זה שחפץ להביא למיתתו של הרב והציונים אינם אלא עוזריו.

אחרי השבת שם הרב פעמיו לכיון וורשא, מכיון שידע שהשעות גורליות ולא יעלה בידו להשיג הכחשה משרי העיר, ע"כ נסע לוורשא למשרד האגודה שהיו שם מאלו שישבו בפרלמנט הפולני והיה להם קשרים עם שרי פולין וביקש מהם להשתדל לבטל את הגזרה, אולם הם הפנו אותו מאחד לשני ומשני לשלישי עד שראה הרב שלא יצא לו שום תכלית מהם וחזר לביתו לבריסק.

כשהגיע הרב לביתו שלח לקרוא לר' מאיר פרידריך ז"ל שהי' חסיד מהעיר קראקא וידידו של הרב, והיה סוחר גדול ועסק בעסקי המסחר הגדולים של פולין עם מדינות אחרות, וגם היה ממולח ופיקח גדול והיו לו מהלכים בין מלכות פולין ושרי' בהיותו מקורב מאוד אליהם והרב בקשו לבוא תיכף אליו לבריסק, וכשהגיע ר' מאיר לבריסק סיפר לו הרב את המעשה שהיה, וביקש ממנו להשיא לו עצה כיצד להיפטר מעלילות הציונים,

צדיק מצרה נחלץ

הפיקח הלז, מיד בשמעו את המעשה נפל

במוחו רעיון גאוני, פנה ושאל את הרב היכן יש כאן טלפון, הרב הפנה אותו אל בעל המכולת, זה היחיד שבכל הסביבה שהי' לו טלפון, ר' מאיר התקשר מיד לשר החוץ של פולין מר בעק ואמר לו שהוא צריך להיפגש עימו בדחיפות, הלה קבע עימו זמן לשעה פלונית. בהיפגשם סיפר ר' מאיר פרידריך להשר מר בעק כי מועקה גדולה מעיקה על ליבו ומקשה עליו לעסוק במסחרי המדינה, וזהו משום שאין לפולין יחסים דיפלומטים עם ממשלת ליטא, וזה מקפח את מסחרו, ואע"פ שליטא היתה בכעס על פולין מפני שכבשו שטח ממדינתם, אבל בכל אופן אולי כבר הגיע הזמן להשלים יחדיו, ולשפר את היחסים בין פולין לליטא, אחרת יגרמו הפסדים של מליוני דולרים לממשלת פולין.

אמר לו שר החוץ שדבריו צודקים, אבל הפטיר, אבל מה אפשר לעשות. אמר לו ר' מאיר, הנה בעיר בריסק גר אחד בשם מאקאטאווסקי בעל טחנת הקמח, והוא קונה את כל החיטים שבכל גבולי פולין וליטא וטוחנם במטחנתו, ואח"כ מוכר בחזרה את הקמח לכל המאפיות בין פולין ובין ליטא, ויש לו ע"ז קשרים עם אנשים חשובים בליטא ומקורב לחלונות הגבוהים, ויכול לעשות ולפעול לשיפור היחסים, השר בעק הסכים אבל טען שאין לו שום קשר עם בעל טחנת הקמח, ואינו מכירו כלל וכיצד יכול לדבר עימו אודות זה, וגם מי יודע אם יסכים ואי אפשר סתם לגשת אל השולחן. השיב פרידריך שהיות שהמאקאטאווסקי הזה הוא תושב בריסק, והוא חסידו של הרב דשם הנקרא סאלאווייצקי, וע"כ יש לפנות למושל המחוז של בריסק קוסטאק בארנאצקי, שהוא יפגש עם הרב מבריסק, ולבקש מעימו להשפיע על מוקוטובסקי שילך לפעול אצל שרי ליטא לשפר את היחסים ולפתוח יחד בעסקים, ועל ידי כן תתעשר אוצרה הכספי של פולין בליוני דולרים. השר מר בעק נהנה מאוד מהרעיון ואמר שיש לבצע זאת במהירות האפשרית, ומיד התקשר לשר הפנים ובקשו להודיע בכתב למושל המחוז כי עליו להיפגש עימו בדחיפות בדבר דחוף שנודע מאוד לממשלת פולין, והדבר תלוי ברב שבעירו ששמו סאלאווייצקי, ולכן על המושל לדבר עם הרב הזה.

שר הפנים שלח מיד מכתב דחוף עם שליח מיוחד למושל המחוז, וכשפתח המושל את המכתב חשכו עיניו, כי ראה שכתוב שם שהי' עליו להפגש עם הרב של עירו ששמו סאלאווייצקי, ולדבר עימו בדבר גדול הנוגע מאוד לממשלת פולין... המושל כמעט שנפל מכסאו, הנה ביד אחת יש לו גזר דין להמית את הרב, ובידו השנייה הוא מחזיק מכתב שעליו להפגש בכבודו ובעצמו עם שונאו המושבע.

ביום מן הימים, הופיעו בבית הרב שני

גענראלים פולניים חבושים בבגדי פאר בשליחותו של מושל המחוז, ומודיעים שהמושל רוצה להפגש עימו והוא רוצה לדעת אם הרב יבוא אצלו, ואם לאו מוכן הוא לבוא בעצמו אל הרב והבחירה תלויה בידו של הרב, הרב האזין לדבריהם, ואמר שילך הוא אל המושל, וכן היה שהרב הלך אל המושל שכראותו את הרב נתמלא עליו חימה, אולם מצד שני נפלה עליו חרדת שרי המדינה ולא היה יכול לנקוף אצבעו מטוב ועד רע, וע"כ החל לדבר עם הרב בכבוד ובכובד ראש, שילך לדבר עם בעל טחנת הקמח להשפיע על ממשלת ליטא כפי אשר ציווהו, הרב שמע את דבריו בפנים רציניות, אף שידע שכל הענין אינו אלא דמיון ועצתו של ר' מאיר פרידריך כדי שינצל הוא מידי השר, וגם הלך לדבר עם ההוא, אע"פ שכל הענין הי' רעיון דמיוני בכדי להציל את הרב, וכמובן שלא יצא מזה מאומה.

ביינתיים ראה הרב כי העת נכונה לבטל כליל את הגזרה שעליו, וכי ניתן לבצע את עצתו של השר "בראדצקי", וחפיש אחר כל השרים והגענראלים שהיו בביהכ"ס ביום העצמאות הפולני, והללו אכן חתמו שהדבר הוא שקר וכזב, כי הרב הוא נאמן למדינה בכל לבו והם ראו שעמד בעת ששרו את השיר הלאומי, ורק כאשר הציונים שרו את "התקוה" שלהם התישב על מקומו, וכולם העידו פה אחד שכל דברי המסירה שקר וכזב, ושלחו את המכתבים למשרדו של השר, וביטל את הגזירה כליל, ולבית הרב היתה אורה ושמחה, על הצלתו מיד הציונים הארורים

דעת

הגה"ק אב"ד דעברעצין זצ"ל

חברי היושבים בכנסת הם באי כח של הבוחרים, ממילא נעשה שותף ומסייע לכל האיסורים החמורים שעושים שמה.

תמוז תשכ"א

משה שטערן

כ"ק מרן אדמו"ר מריבניץ זצ"ל

לו יהא כדבריהם שהשיגו איזה הבטחות לטובת הדת אין שום היתר על פי התורה להצטרף לשלטון זה.

אב תשל"ז

חיים זנוויל אבראמאוויטש

ימ"ש בדרך ניסים גדולים אלו, וליהדות החרדית בבריסק עמדה רווח והצלחה.

ירושלם תש"כ

מכתב זה פורסם שוב ימים ספורים אחרי פטירתו של מרן זי"ע ע"י מפלגת אגו"י, כשהם "רק" משנים את תאריך החתימה מ"תרפ"ח" ל"שלהי תמוז תשי"ט", כדי שיראה כאילו מרן כתב את המכתב אודות הבחירות האסורות לבית המינים הציוני בארה"ק.

הי זה ביום כ"ח תשרי ערש"ק בראשית תש"כ, תוך השלושים להסתלקות מרן הגר"ז מבריסק זי"ע - חמשה ימים לפני מועד הבחירות לכנסת המינים. בעלון הכוזבים של

האגודה "המודיע", וכן במודעות שהופצו בחוצות קריה, פורסם "מכתב קודש" מהרב מבריסק, ומסביב לו אותיות "גד" (בימים ההם הלכו יחדיו עם פאג"י), כאילו המכתב מורה להצביע עבורם.

ההמונים שקראו את

המכתב תמהו, ישנה כאן שאלה אם להצביע אם לאו, דהיינו אם מותר להשתתף בבחירות אם לא, כאשר רבני היהדות החרדית אוסרים כליל את ההצבעה, לעומתם רבני "אגודת ישראל" מורים להצביע עבור מפלגתם באמתלא של "ללחום מבפנים" באופוזיציה. כמובן שאם להצביע הרי ברור שרק לאגודה, מפלגה אחרת

דתית עם המזרחי, שלא נגע אז למעשה כלל, והתאריך "שלהי תמוז תשי"ט" הודפס בין שני המכתבים, הדבר אמר דרשני... אך ב"המודיע" כאמור הודפס התאריך צמוד למכתב זה.

דבר המכתב הי' מוזר מאד אחרי שלא נודע עליו עד היום ההוא, כשבאי ביתו מתפללים כיצד נשמר המכתב בסוד כה כמס.

ימים מספר לפני כן פורסם ע"י תעמולני האגודה, מכתב מאחד מגדולי האגודה באמריקה, בו הוא כותב דברים מעורפלים בשם הרב שכאילו הבטיח לו לעשות משהו לטובת אגו"י באם לא ילכו בחזית מאוחדת עם מזרחי. אותו רב הי' בארה"ק עד ראש חודש

אב ואילו מכתב זה הוא כאילו מ"שלהי תמוז", כיצד יתכן שלא ידע על קיומו? כהנה וכנהה הפליא המכתב את כל רואיו ובאי ביתו שידעו היטב את עמדתו הברורה של הרב משך כל ימי חייו אשר לחם נגד הציונים והשותפות עמם במסירות נפש ממש.

שני תמיהות מכריעות נוספו על אלו, אם אמנם אמת הדבר, מדוע לא יפרסמו את עצם כת"י וחת"ק? ועוד מדוע פורסם המכתב רק לאחר פטירתו?

שקרני התעמולה של אגו"י ידעו לספר שכאילו המכתב היתה מעין צוואתו האחרונה, וכאילו ביום

טרם היתה (ע"ץ ש"ס עדיין לא היו בעולם). והנה תמהים הקוראים, הרב שבחיינו לא נשמע ממנו שום היתר להשתתף בבחירות אחרי מותו יצא להתיר את הדבר? ועוד נוקט כדבר פשוט שהכל מצביעים, משל הי' זה דבר ברור ומוסכם, ורק עליו להוסיף ולומר שלא להצביע ל"מחטיאי הרבים", לא כתב בכלל שיש להצביע כי אם בא להוסיף דבר צדדי, כשאינו מזכיר בכתבו מי הם, וכי הי' איזה ספק שמא להצביע עבור מחטיאי הרבים? למזרחי? או למערך? הרי ברור שאם להצביע הרי זה רק לאגו"י.

הקוראים תמהים, מתי נתקיימו כאן בחירות בעבר, להם מתכוון הרב, בחירות שכל ענינם

כבוד ומי בראש, לא היו דברים מעולם, אדרבא, פעם אחת בלבד בתקופת שלטון המנדט האנגלי כשעשו בחירות ל"ועד הלאומי". ואז כמובן לא הי' שאלה של כבוד בלבד, ואז הלא

הי ברור ע"י כל הרבנים החרדיים לאיסור, ובכן לאלו בחירות מתכוון הרב במכתבו? ועוד הרי מאז זמנו של המהרי"ל דיסקין זי"ע לא ידעה ארה"ק תקופה של אחדות ש"כולם דגלו בכיוון אחד"?

האמנם צריך הרב לנמק מדוע לא להצביע לחלונים! וכי הי' לאחד הוה אמינא לעשות כן, ועוד מוצא לו הרב לחובה להאריך כל כך, כשהוא מנמק טעמו שלצורך החרבת הדת הוקמו "מפלגות", וכי רק מפלגות הקימו והלא כל המדינה נתייסדה למטרה זו כאשר הי' מרגלא בפומיה.

המכתב הוא כולו רק שלילי ואין בו מילה חיובית, ואינו תואם כלל את המציאות דהיום. לא הוזכר בו לא כנסת, לא שלטון, לא אגודה, ולא אות ההצבעה.

הסגנון שבעבר היו בחירות של כבוד, מתאים יותר לחו"ל בהם היו נהוגים בחירות לראשי הקהל וכדומה, אך לא כן בארה"ק. ואחרי שאינו חוסך כלל עיטו, מדוע אינו מפרש מי הם מחטיאי הרבים ומי הם מצדיקי הרבים. ובכלל הלשון "אופי קיום תורת" שהוא על טהרת (טומאת) הלשון העברית, אשר הרב כה סלד ממנה, וכל המכיר את לשון הרב מכיר מיד שאין זה סגנונו כלל.

מלבד יום החתימה בשולי המכתב שהזייפנים הוסיפו "שלהי תמוז תשי"ט", אין אף מילה בכל המכתב השייכים לתקופת פרסומה. עובדא נוספת החשידה אף היא ביותר, והוא שעיתון "שערים" של פא"י פרסם אף הוא את המכתב, לצד מכתב נוסף של הרב, בנוגע לחזית

תורה

כ"ק מרן אדמו"ר מספינקא זצ"ל

אין כח בעולם ולא סיבה ולא אמתלא להתיר באיזה אופן שהוא להצביע בעד שום צד ומפלגה השולחים נבחריהם לכנסת המינים.

מרחשוון תשמ"ט

שמואל צבי הורוויץ

כ"ק מרן אדמו"ר מפשעווארסק זצ"ל

כל אלו המשתתפים עמהם באיזה צורה שהיא יש להם חלק במרידה נוראה זו.

אב תשל"ז

יעקב לייזער

חמישי נתכנסו גדולי הדור ובני הרב ופתחו את הצוואה החתומה בנוכחות מנחם פרוש, וכאשר פתחוה היה מונח מכתב זה שבו כאילו מורה הרב להשתתף בבחירות ולהצביע "גד".

כמובן שמיד פנו רבים אל הגאונים בני הרב לברר פשר הדבר, אשר השיבו על אתר "להד"ם" לא היו דברים מעולם!!! והוסיפו כי המכתב הוא "ישן נושן" (כלשונם), ואינו אלא אותו מכתב שפרסם הרב בשעת תרפ"ח לקראת הבחירות לקהילה בבריסק, ואשר נכתב באידיש ופורסם כמה פעמים בעיתונות תחת הכותרת "אין טאג פון חשבון הנפש", והועתק עתה על ידי האגודאים לצורך תעמולת בחירות בעברית מצוחצחת, ועוד שלחו ידם בזיוף נורא לעמיד תאריך "שלהי תמוז תשי"ט" ולשוות לכל הדבר צורה של צוואה.

בני הרב רגזו מאד על הפשע הנורא והורו למורנו הגה"צ רבי עמרם בלויא זצ"ל לפרסם מיד הכחשה ולפרסמה עוד לפני השבת למרות שהזמן הי קצר מאד. ר' עמרם פרסם הודעה גלויה לצבור בזה"ל:

הנני מוצא להודיע בשער בת רבים על דבר המכתב מאת הגאון הקדוש, רשכבה"ג מרן יצחק זאב הלוי סאלאוויציק זצוק"ל זיע"א בענין ההשתתפות בבחירות שפורסם היום בעתוני האגודה, דברתי עם בניו הגאונים שליט"א, ואמרו לי כי מכתב זה פורסם על ידי אביהם זצוק"ל בקשר לבחירת הקהלה היהודית בבריסק בשנת תרפ"ח

ולאואו"צ בעה"ח יום כ"ח תשרי תש"כ לפ"ק

עמרם ברש"י בלויא

המודעה פורסמה ע"פ חוצות ירושלים ותהום כל העיר.

גם מתלמידי ומקורבי הרב יצאה מודעה בזה"ל:

גניבת לב נוראה!
נדוועונו עד חיסוד כיצד אנורה ישראל עשה
מעשה זיוף מבהיל ללא תקדים
ופרסמה סכח יסן של מרן סבריסק זי"ע. שכחבו ב"סנת הרש"ח. לצורך הקהלה ככריסק (כידוע שהבחירות דאו לא היה עליהם סום חשש איסור).
ועכשיו התחצפו לזיוף את החאריך.
תלמידיו ובאי ביתו של מרן זי"ע

או אז הבינו הכל את האריכות הגדולה שבלשון המכתב, ומדוע כל ההסבר שאסור להצביע לחילונים, כי אז הי' הרוב מושפע תחת ידם, כאשר הובא באריכות בפרקים הקודמים.

והיטב הובן מה היתה כוונת הרב על בחירות קודמות שהיו מתקיימות בפולין, שלזה היתה כוונתו בכותבו "מפלגות" מפני שבכל פולין היו מפלגות מתנועת הציונים "חובבי ציון" וכדומה. ואכן אז כולם השתתפו בבחירות ולא היה בזה חילוקי דעות כלל, כי לא הי' עליהם בעצם איסור כלל, ואמנם גם הרב בעצמו עשה אסיפות לחזק את מפלגתו וזירו להצביע, והוא עצמו הלך ביום הבחירות מוקדם להצביע.

וכאן נודעה הסיבה מפני מה העמיד העתון "שערים" את התאריך בין שני המכתבים, שיוכל להתפרש לימין או לשמאל...

אנשי בריסק אף הם הגיבו כולם פה אחד, כיצד זוכרים הם את המכתב שנתפרסם בעירם, ואת המערכה הכבידה שניהל הרב להכניס מועמדים שומרי תורה, וסיפרו את כל המעשה וההשתלשלות כמסופר בפרקים הקודמים.

אנשי האגודה שנתפסו בקלקלתם וזיופם, ופניהם הושחרו כשולי קדרה, ניסו את מזלם להמשיך ולשקר, כשהם טוענים שביום ראשון יפרסמו את צילום המכתב האורגינלי, אך תמורת זאת פרסם "המודיע" של יום א' הצהרה משלמה לורנץ בזה"ל:

הנני להצהיר בזה שאני הגבר שקבלתי באופן אישי מידי רבן ומאורן של ישראל מרן רשכבה"ג זצוקללה"ה את המכתב "לאחינו בני ישראל" בהוראה מפורשת לפרסם את המכתב מספר ימים לפני הבחירות - בכל הכבוד
א' דר"ח מר חשון תש"ך

שלמה לורנץ

לפתע פתאום סתרו את כל סיפור ה"צואה" שפרסמו בערב שבת, רק לורנץ הוא שקיבל את המכתב.

לא חלפו ימים רבים ופורסם המכתב דלהלן: יום ב' לסדר "ראשי המטות לבני ישראל" תשכ"א

אחר שלחי את מכתבי אז, פרסמו הרבנים הגאונים שליט"א בני מרן הגאון דבריסק זצ"ל את מכתבו בדבר הבחירות שנכתב שלהי תמוז

תשי"ט בצווי לפרסמו סמוך להבחירות

אהרן קוטלר

כותב המכתב שכנראה לא ראה את ה"אגרות השניות" סתר שוב את קודמו, וחזר לגירסא הראשונה. כך בלבלו ונתבלבלו האגודאים.

ההבטחה לפרסם את הצילום האורגינלי כמובן לא קויימה, וכך כל שפוי דנם לשקרנים וזייפנים. כדי להחליף מן המיצר, נודע כי בדעתם להדפיס המכתב כולו במכונת כתיבה ולזייף את חתימתו של הרב ממקום אחר, ולעשות מזה גלופא ולפרסמה קרוב מאד לבחירות כדי להתעות את ההמונים ולהוליכם שולל, או אז פורסמה המודעה דלהלן:

זהירו מן המסלפים

היו נכונים לקבל זיוף חדש מאת אנשי אגודת ישראל. טרם עלה בידם לייצר זיוף חדש בקשר למכתב מרן מבריסק, וזוממים הם ברגע האחרון לזייף גלופה של חתימת קדשו של מרן זי"ע, שכאילו חתם על מכתב הבחירות, והם רוצים לעשות זאת דוקא ברגע האחרון שלא יהא פנאי להוכיח שקריהם על פניהם.

לכן אנו מודיעים לקהל לא ללכת שולל אחרי זיופים, דעו כי שערי זיופים ללא ננעלו, וכבר נמתחו אנשי האגודה בשקריהם וזיופיהם, וכל אחד ואחד יודע ברור כי דעת הגה"ק מבריסק זי"ע היתה כמו שמתנהגים בניו ותלמידיו, שאינם משתתפים בבחירות ולא ישתתפו גם הפעם.

והקהל יזכור היטב את מכתבו של הרה"ג רבי עמרם ברש"י בלויא שכתב שבני מרן זי"ע מסרו לו שהמכתב נדפס בבריסק בשנת תרפ"ח, ושפת אמת תכון לעד.

סוף האמת לצוף על פני המים. הציבור למד להכיר את אותם "שלוחי דרבנן" שאינם נרתעים ממעשים שפלים ביותר. היהדות החרדית נכחה שוב את סופם של המתחברים לרשעים.

כמובן שבני הרב, משפחתו, תלמידיו מקורביו ובאי ביתו, כולם כאחד לא השתתפו בבחירות, דבר שהוכיח כאלף עדים את דעתו הברורה והקיימת של הרב כבחיית חיותו.

האמת עשתה את שלה, וניצחה!

מ. גפני: "אני בעד גיוס חרדים"

פאנל פוליטי במרכז הבינתחומי בהרצליה, ט"ז חשוון תשע"ג

זהירות -

מה היא ההתנגדות היסודית להשתתפות בבחירות?

איך שייך ליהודי חרדי אשר דבר ה' יקר בעיניו, להעלות על דעתו רעיון עוועים שכזה? דבר מופרך לחלוטין!

הנתפסים על האיסורים השונים הצדדיים יותר, הגם שגם אלו חמורים הם עד מאוד וכלשון מרן ז"ע שאפי' טעם אחד מספיק לאסור ההשתתפות בבחירות, והגם שודאי נחוץ וחשוב לדבר גם מהם כי לא לחינם נכתבו, ויש רבים שקל להם יותר לשמוע ולקבל שיש "שאלה" ללכת לבחירות מצד "הצהרת אמונים" ומצד "תמיכה בע"ז" יותר מאשר עצם הדבר של "שותפות בהעמדת שלטון שעצם מהותו כפירה" שזה דבר שקשה בדרך כלל לרחוקים לקבל ולהבין, אמנם עם כל זה אין להזניח את היסוד, ואסור לשכוח את העיקר, כי סוכ"ס שלטון שכולו כפירה ומהותו מרידה, איך, לאחר כל התירוצים יתכן ליהודי חרדי להשתתף בו ולהעמיד אותו ולהתכלל בהקמתו ובבנינו, כי אם חלילה מזניחים את העיקר ומדברים רק מן הפרטים הנ"ל אזי ברבות הזמן תחלש ההתנגדות מאוד מאחר שלא תהי' מושרשת ההרחקה בעצם, ועוד, כי מה יהיה לו חלילה יצלחו עושי רשעה לשוות למרידתם מראה תורני, כידוע מאמר הרה"ק ר' מאטל סלאנימער זיע"א שעוד עלול להיות זמן שיבנו ביהמ"ק ויקריבו קרבנות וכו', היל"ת. ואם אין זוכרים העיקר, כיצד יעמדו אז בנסיון נורא שכזה!?

עלינו להתחזק בדעה ואמונה ברורה שלא יהיה באפשר לבלבלה בשום בלבול שבעולם בכל מיני נסיונות ובלבולים, ולידע בבירור כי אין ולא יהיה ובלתי אפשרי שיהיה שום חיבור ושייכות כל שהוא בין מאמין לכופר ובין שומר תומ"צ לבזים את דבר ה' בפרט עם רשעים וכופרים כאלו אשר "האבן גערירט צום פינטל" רח"ל, ועוד הלבישו על זה לבושי יהדות וקדושה ה"י, אלא שתי עמים אנחנו, שונאים זה לזה בדם ובנפש, ואז נדע בעזה"י כי כל רוחות שבעולם לא יזיזונו ונזכה להשאר בטהרתנו עד ביאת גואל לציון במהרה אכ"ר.

נרות של דיו נשפכו, וקולמוסים רבים נשתברו במהלך ששים שנות קיומה של מדינת הכפירה, ולמען האמת עוד קודם לכן, מיום הקמת הועד הלאומי אשר השתלט על ציבור היהודים באה"ק, על מנת להסביר את חומר ענין ההשתתפות בבחירותיהם הטמאות.

אלפי מאמרים נכתבו, ואין ספור נושאים התלבנו, וספרים וקונטרסים שלמים נתחברו, כולם במטרה אחת - להעביר ולהבהיר את הנקודה המרכזית והעיקרית "איזו שייכות יש ליהודי שומר תומ"צ עם העמדת שלטון של כופרים ומורדים ושל כפירה ומרידה".

נקודת המרכז היוצאת מכל מאמריו - זעקותיו של מורנו ר' עמרם צוק"ל, תמצית ונשמת הדברים מתוך ספרו הגדול של מרן בעל "ויאל משה" ז"ע אחת היא: "אחר שנתברר שרשעים אלו כופרים גמורים וגלויים המה, איך יתכן להעלות על הדעת להשתתף עמהם". מה לנו ולהם, איזו שייכות ישנה בינינו, וכי מה יש לנו - נאמני המלך לקחת חלק בהעמדת שלטון שמהותו נוגדת בתכלית את תוה"ק ואת הנאמנות למלך.

כל השאר - הסבר הוא, הוכחות וראיות שאכן כפירה יש כאן ושאכן נגד השי"ת ותורתו הוא המעשה הזה. להראות באצבע לבלתי יודעים ולבלתי חפצים לדעת, שאכן באיסור חמור ונורא מדובר, שהעמדת שלטון קודם ביאת המשיח כפירה היא, ושהציאה והבעיטה בעול הגלות איסורו ועונשו חמור ונורא, ויסוד חופש הדת "דעמאקראטיע" לישראל הוא כפירה ומרידה, לאחר מכן, לאחר שהובררו הנ"ל - המסקנה מובנת מאליה, כיון שכן, כיצד יתכן להשתתף לבחירות? מה זיק של שייכות ישנו בין יהודי נאמן השומר אמונים למלכו של עולם עם בנין הניאוף והמינות שעצם ענינה מكرזת בגידה ומרידה בה' יתברך ובהשגחתו ובתוה"ק? מה לנו ולהם? מה לנאמני המלך עם הבוגדים והקושרים קשר?

הורים יקרים! אם אתם באמת חרדים על עתיד צאצאיכם, **לא תצביעו** לחרוץ את גורלם לאסון רוחני, ח"ו.

מלכות!

כנלנו חרדים לתלמידי הישיבות?

חבר כנסת המינים משה גפני:
"אני בעד גיוס חרדים!"

"...אני בעד גיוס חרדים, בשביל ללמוד תורה כל היום צריך הרבה כוחות. חלק גדול לא יכול לעשות את זה, יש היום אלפים שהולכים לעבוד, הולכים לצבא, התחילו תהליכים בכמויות בלתי רגילות, הממשלה עמדה ביעדי הגיוס של החרדים בשנים האחרונות... אם הייתי רוה"מ הייתי קובע בחקיקה שמי שלומד תורה באמת, הוא משרת את עם ישראל. וכל השאר מגויסים למסגרות השונות."

מ. גפני, ב'פאנל פוליטי' שהתקיימה במרכז הבינתחומי בהרצליה, ט"ז חשוון תשע"ג

לא
משתתפים
בשלטון הציוני!

**הגורל
בידינו**

הפעם הסכנה מתממשת. גזירת הגיוס כבר מרחפת מעל ראשיהם של תלמידי הישיבות, רק "הידות התורה" חזקה תדע להיות משת"פים מסורים ולהשתיק כל התנגדות להכניס את הצבא לתוככי הישיבות. זו המפלגה היחידה שתצליח לחולל שינוי בחברה החרדית.